

மணவாளமாமுதலிகள் திருவடிகளே காணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

ஊம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியானது அநுபந்தங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தாற்பரியத்தையும் ஸாசமாக வெடுத்துத் தொகுத்து மனவானமாமுடிகளால் இத்திவ்யப்பிரபந்தம் அநுபாசாமாகவும் அந்தாதித் தொடைகளாகவும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாதலால் இதற்குத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிவென்று திருகாமமாயிற்று.

உலகில் ஏந்தலையோ பிரபந்தங்கள் அவதரித்திருந்தாலும் இப்பிரபந்தத்திற்கு நிகரான தொன்றில்லை யென்பது மாச்சரியமற்ற அநுபவாணிகர்களின் வித்தரக்தமாகும். * அல்லும் பகலும்புபிப்பார் தக்கனாகுச் சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் நல்ல மனவான மாமுவிவன் * என்று இப்பிரபந்தத்திற்குத் தனியன் அமைத்தது சாலயும் பெருந்தும். சொல் னோக்கும் பொருள் னோக்கும் தொடை னோக்கும் மற்ற எங்கோக்குவாண் இலக்யமாகவும் இலக்கணமாகவும் அமைத்தது இத்திவ்யிவப் பிரபந்தம்.

திருவாய்மொழியீதுள்ள ஒவ்வொரு பதிகத்தினுடையவும் முதற் சொல்லே இப்பிரபந்தத் தில் ஒவ்வொரு பாசாதத்திற்கும் முதற் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது; அதுவும்ல்லாமல் அந்தாதித் தொடைகளாகவும் இது பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பாசாதோதும் நீம்மாழ்வாரருடைய திருகாமமும் துதியுடன் அமைய வேணுமென்பதும் இதில் ஒரு நியமமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

ஊம்மாழ்வாரருடைய திருவாய்மொழியும் அந்தாதித் தொடைகளையமைத்தேயாயினும் ஒவ்வொரு பாசாதத்தையும் முடிப்பது அவருடைய இஷ்டப்படியே இருந்தது. இன்னசொல்லித்தான் பாசாதத்தின் முடிவிலே அமைக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் எந்த அந்தாதிப் பிரபந்தத்திற்கும் இல்லையன்றோ. முடித்த சொல்லியே மேற்பாட்டில் முதலாக அமைக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் மாத்திரமேயன்றோ அந்தாதிப் பிரபந்தங்களுக்கு உள்ளது. இந்த நூற்றந்தாதி அவ்வளவே யன்றிக்கே ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிக்குஞ் சொல்லிலும் நிர்ப்பந்தமுடையதாயிற்று. ஆகவே இப்படி அகிசயம்மிருத்த பிரபந்தமொன்று இதுவரை தோன்றியதாயில்லை, இனித் தோன்றவுள்ளன முடியாது. திருவாய்மொழியின் பதிகக்கொவ்வொன்றுக்கும் உபிரான சுருத்தை யெடுத்து அமைத்திருக்கும்முது பார்த்தாலோ அது கெஞ்சால் நிகழப்பரிதால்.

இத்திவ்யிவப் பிரபந்தமானது எவ்வளவு விரிவான விவாக்கியானத்தையும் கொள்ளும். என்னென்ற, திருவாய்மொழியின் ஸாசமாக அமைந்த பிரபந்தமாதலால் அதில் அடங்கியுள்ள பெருஞ்ஞன் பெருமபதும் இதில் விவரிக்கத் தருமாதலால். ஆனாலும் கெஞ்சில் எளிதாகத் தேக்கிக்கொள்ளவுரியதம்படி. பதவுளையும் பொழிப்புகளையும் எழுதப்படுகின்றன.

பதி:

தீயர் திருவாய்மொழி சாணம்.

மணவாளமாமுனிசு அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

(பூர் காஞ்சி பிரதிவாதி பங்குரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய பதவுரை பொழிப்புணையுடன் கூடியது.)

(தலையிளங்கண்.)

அல்லம்பகலு மனுபலிப்பார்தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுக் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான்.

அத்தும் பகலும்	{ இலவும் பகலுமாயின எம் பொழுதும்	மாறன் மறைக்கு	{ கம்மாழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ் வேதமான திரு வாய்மொழிக்கு
அனுபலிப்பார்	{ (கொஞ்ச குவாரும்படி) அதுபலிக்க விரும்பு மவர்கட்காக,	தணவா நூற்றந்தாதி	{ மிகவும்பொருத்தின் துத் தந்தாதிமைய
சொல்லும் பொருளும்	{ (இனிமையான) சொற்க களும் பொருள்களை யும்	தொகுத்த உரைத்தான்	{ வங்கிரகமான அருளிச் செய்தார்.
கல்ல மணவாள மாமுனி வன் தான்	{ கன்மைபொருத்திய மண வான் மாமுனிசு	*(இதுவேசங்குத் தஞ்சமென்க.)	

மன்னு புகழ்ச்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னுளா ஷட்பொருள்கள்தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றத் தாதியாக் தேனை
ஒருவா தருத்துகேஞ்சே யுற்று.

கொஞ்சே	மணமே!	சொன்ன	அருளிச்செய்த
மன்னு புகழ் சேர்	{ கிளைபெற்ற கீர்த்தியை புணையான	திருவாய்மொழி நூற்றத்	{ திருவாய்மொழி நூற்றத்
மணவாளமாமுனிவன்—;		தாதி ஆம் தேனை	{ தாதியாகிற தேனை
தன் அருளால்	தமது திருவாயினவே	ஒருவா த	{ ஸுண்டபிடாமல்
உன் பொருள்கள் தன்	{ ஆழ்ந்த அருத்துக்கள் அமைபும்படி	உற்ற	{ வலன் தி
ஹுடனே		அருத்த	{ பருகிக்கடவை.

பிரபந்தாரம்பம்

- உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாந்தான்கண்டு *
- உயர்வேத நேர்கொண் ணோத்து *—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
- வேளாகவே விளையும் வீடு.

மயர்வு ஏய் பான்	மயர்ந்தி போருத்திய பாம்புக்குத்துண்டைய	உரைத்த	அருளிச்செய்த,
பாடி உன்னதை எல்லாம்	{ மயர்வுப் சுவபாவங்கள் மிகுப்பவற்றை உட்க கூறும்	{ மயர்வு ஏதும் வராமல்	{ செய்த அருளுள்ளும் தலைகாட்டாதபடியாக
தான் காண்டு	தாம் ஸாக்ஷாத்கரித்த	மாளிடங்கள்	மாளிதர்களை
உயர் நேதம் மேர்	{ உயர்ந்த ப்ரமாணம் சுருதியின் சாஸனம்	வர்த்திக்கும்	உஜ்ஜீவிப்பித்தருவின
சொன்னது	யாரே	மாறன்	சம்மாழ்வாருடைய
		சொல் வேர் ஆக	ஸ்ரீஸூக்திபடியாக
		வீடு விளையும்	மோகமுண்டாகும்.

***—முதல் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய பரத்துவம் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது. * ஆமையு வாயவையாய் தின்றவவர் * என்றும் * முழுதுண்ட பாபான் என்றும் அறிபொதையாய்கின்ற பரன் என்றும் பரத்துமையாயிற்று இதில் சொன்னது.

மயர்வு ஏதும் வராமல் = ஆழ்வாருடைய மயர்வை எம்பெருமான் போக்கினான்; ஸம்ஸாரி களுடைய மயர்வை ஆழ்வார் போக்கினான் என்க. அடியோடு ஞானமே நிலைமையும், ஒன்றை வேறொன்றாக அறிகையும், அதுவே இதுவேவென்று ஊத்தேற்றக்கொள்ளுதலும், தெரித்ததை மறக்கொழித்துமாதிரி இவையெல்லாம் மயர்வு எனப்படும்; அது மாளிடர்க்கு வராமல் ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தந்தருளி ஆழ்வார் வர்த்தித்தாரசயிற்று.

மாறன் சொல்வேராகவே விளையும் வீடு = கேள் இன்றி கிருஷ்ணம் கிளம்பாதவாறுபோல, ஆழ்வாருளரிச்செயலின்றி மோகமும் விளையாதென்று காட்டினபடி. (அ)

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் காரணன்தான் *
கூடு லெத்தாலுடைய கன்குரைக்கும் *—ரீடுபுகழ்
லண்குருகூர் மாறன் இந்த மாகிலத்தோர் நாழ்வாழ் *
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (உ)

ரீடு புகழ்	பெரும் புண்ணுடைய கூறும்	மற்று எவையும்	{ (பகவத்கீதையத்தவிர)மத் தெய்வாவற்றையும்
கன் குருகூர்	{ உண்பதன்றியுடைய திரு மகரையில், திவருவன் சித்தவருமா	வீடு செய்து	வீட்டு
மாறன்	சம்மாழ்வார்	மிக் புகழ்	மிகுந்த புகழுடைய
இந்த மா கிலத்தோர்	{ இப்பெரிய ஸ்ரீயிதுள்ள வர்கள்	காரணன்	காரணனானது
தாம்	உஜ்ஜீவிப்பதற்காக	தான்	திருவாழ்க்கை
காழ	கிருணபயுடனே	காடு	உலகத்தொல்லாரும்
பண்புடனே	பாடியருளின	உலத்தால் அடைய	{ பக்தியுடன் ஆசாயிக்கு மாறு
பாடி அருள்	{ (வீடுவின்முற்றவென்ற தொடங்கியுள்ள) பத்	சென்று உரைக்கும்	என்றாக உபதேசிக்கும்.
பத்து	தப்பாகசங்களைக்கூறும்		

*** எம்பெருமானைப் பணிப்பதற்கு இடைபூரூபம் அறங்காச தேறுவாய்ப்புள்ள எல்லா வற்றையுமீட்டி, உள்பாணருணங்கள் கிடைத்த ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய திருவாழ்க்கை உலகம் முழுவதும் ஆர்ச்சித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு சம்மாழ்வார் பரம கிருணபயுடன் உபதேசித்த பதிகம் * விடுமியின் முற்றவென்பதாம் என்றவாறு. (உ)

பத்துடைவோர்க் சென்றும் படுகளிய னும்பிற்படால் *
முத்திதரும் மாகிலத்தீர் மூண்டவன்பால் *—பத்தீசையு
மென்றுரைத்த மாறந்தனின் சொல்லாற்போம் * கேடுகச்
சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை.

(க)

பாள்	என்னைவான்	பத்தி செயும்	(அவன் பக்கலிலே) பத்தி
பத்துடைவோர்க்கு	பத்திவான்சொருக்கு		யைப் பன்னாறுக்கொள்;
என்றும்	எக்காளும்	என்று உரைத்த	என் த உபதேசித்
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்	மாறன் தன்	தருகின்
எனியன் ஆம்	ஸூலபஞ்சன்;		ஆழ்காருடைய
முத்தி தரும்	{ மோஷத்தையும் தந்தரு	இன் சொல்லால்	{ இனிமையான அருளிச்
	ருவன்;		செய்வான் இத் திரு
	(ஆதலால், அவன்	கேடுக சென்ற பிறப்பு	{ னாமாத் தெர பத்தி
	அவதரிப்பதற்குரிய)	ஆம் அம் கிறை போம்	{ வந்த பிற வி யாகிய
மாகிலத்தீர்	{ (இந்தப்) பெரிய நிலை		கடுஞ் சிறை கிலகும்.
	சத்திலுள்ளவர்களை!		
மூண்ட அன்பால்	{ கெட்டுக்கொழந்த பீரமத்		
	தடவோ		

***—எம்பெருமான் பத்திமான்சொருக்கு அவதரித்து எனியனும் முத்தியு மளிப்பானு
கைவரலே அவன்நிறந்துப் பத்தி புரிபுங்கொளென்று உபதேசித்த*பத்துடையடியவர் திருவாய்
மொழியை அதுவந்திக்கப்பெற்றும் அகாதிவான் ஸூலபஞ்சத்தத்தில்தின்னும் வீடுபெறலாகு
மென்றாராயிற்று. முத்தி—முத்தி. "மூண்டு அவன் பாள்" என்றும் பரிப்பாருளர். அவன்
பாள் அவனாழித்து என் தபடி.

...(க)

அஞ்சிறையுட்கள்தலை ஆழியானுக்கு * நீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனவிர்த்து *—விஞ்ச
கலங்கியதம்மாறனிற்கே காயகனைத்தேடி *
மலங்கியதம் பத்தி வளம்.

(ச)

மாறன்	செய்தவன்,	இசைத்	வேண்டி கொண்டு
அம் கிறைபு புட்கள்	{ அழியவிறகுனை புடைய	விஞ்ச	பிசைம்
தலை	{ (காரை முதலிய) பற	கலங்கியதம்	கலங்குனைத்ததும்.
	வைகளை நோக்கி,	இந்தே	இங்குவந்திலே
நீர்	நீக்கன்	காயகனை	{ காயகனை எம்பெரு
ஆழியானுக்கு	{ கந்தாப்பொதன் பக்கல்	தேடி	மனை
என் செயலை	{ வே சொன்று	மலங்கியதம்	தேடி
சொல்லும்	என் மடியை	பத்தி வளம்	சிறைதனும்பியதம்
என	தெரிவிப்புகள்		{ பத்தியின் பெருமை
	என்று		வளம்.

***—இப் பாகாததினும், * அஞ்சிறையாமடநரசாய் என்னு மிற்திருவாய்மொழியின்
பீரமேயத்தையும, இத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் பெண்ணியைமை பெயர்நிக் து னாவிட்ட
மைக்கு உரிய உபபத்தியையும் சென்றது அருளிச் செய்தாராயிற்று.

(ச)

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் தன்மை *
உளமுற்றங் கூடுருவ வேளாந்து *—தளர்வுற்று
நீங்குகின்றமாரனைமால் நீடிவகுசிலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து.

(இ)

கனம் திருநெல் மரல்	செய்வத்தால் மிகுந்த எம்பெருமானுடைய	நீங்க நினை	{ எம்பெருமானை விட்டு நீங்க வேண்டுமென நினைத்த
பெருமை	{ (நித்யனாகிரிசாதத்தை மூ தலைய) பெருமையும்	மாந்தன்	ஆழ்வாரை
மன் உயிரின்	ஆதமாவிறுடைய	மரல்	ஸர்வேசுவரன்
தன்மை	கைசலியமும்		{ கொடு வினங்குவதான (தனது) சேருணத்
உளம் உற்று	திருவுள்ளத்தில்பட,	நீடு துணகு சேவத்தால்	தினம்
அங்கு	அப்போது		ஸர்வேசுவரத்த
காடுருவ ஓர்ந்த	{ உப்பருத்த ஆசாய்ச்சி	பரிந்து	சுன்னு
தன்வழி	செய்த	பாங்குடனே	அனைத்துக்கொண்டான்
	தனந்த	சேர்த்தான்	

“... பெருமையில் தலைநின்ற அப்பெருமானைச் சிறுமையில் தலைநின்ற நாமோ அணுகு
வது!” என்று தளர்ச்சியுண்டாகி எம்பெருமானைவிட்டு நீங்கப்பார்த்தார் ஆழ்வார்; அப்போது
அவர்க்கு எம்பெருமான் தனது சிறந்த சேருணத்தைக் காட்டி, அந்த ருணத்திலிருப்பது ஆழ்
வார் எம்பெருமானோடு பொருத்திப்படியைப் பேசின * வளவேழுகு திருவாய்மொழியின்
பிரசுரமயந்தை இப்பாட்டினால் வெளியிட்டாராயிற்று.

உளமுற்று—எச்சத்திசியு; உளமுற என்றபடி. “செயல் திரியினும் பொருந்திரியா
வினைக்குறை.” (8)

பரிவழி லீசன்படியைப் பண்புடனே பேசி *
அரியனல ஞாநனைக் கேன்று * —உரிமையுடன்
ஒழியருள் மாறன் ஒழிவித்தா னில்வுலகில் *
பேதைவர்கள் தங்கள் பிறப்பு. *

(க)

பரிவழி இல் நான்	நேயருணமற்றவனான எம்பெருமானுடைய	உரிமையுடன்	ஒளநியத்தோடு
படியை	{ (ஆரதிப்பதற்கு எளி யன் என்கிற) பா காததை	ஒளி அருள் மாறன்	அருளிச்செய்த சமமாழ்வார்
பண்புடனே பேசி	அழகை அருளிச்செய்த	இ உலகின்	இவ்வுலகத்திலுள்ள
ஆராதனைக்கு அரியன்	{ (அவன்) ஆரதிப்பதற்கு அருமையானவ னன்	பேதைவர்கள் தங்கள்	பாமரவனினுடைய
அவன் என்று	வன் என்று (இவ்விஷ யத்தை)	பிறப்பு ஒழிவித்தான்	பிறவியை தொலைத்திட்டார்.

“... ஸர்வேசுவரன் அவர்ப்பத மமஸ்தகாமனுகபரஸே நாம் இட்டதுகொண்டு நிறையவேண்
டியவனல்லனாதலால் அன்போடு நாம் இடுவது அணுவளவேயவரினும் அதுதன்னைபோலெனென்று
பரம த்ருப்தியடைகிருனென்பதறந் தெரியிக்கின்ற முதத்தால் எம்பெருமானுடைய ஆராதா
னெனநாயந்தை ஆழ்வார் * பரிவழிவிசேஷபெண்ணும் திருவாய்மொழியிலுள்ளிச்செய்து இத்தகைய
திருவாய்மொழியை உபகரித்தலதனால் நாம் போன்ற அறிவிசேஷனின் பிறவித்துன்பத்தையும் போக்
கியருளினாராயிற்று என்பதாம். (9)

பிறவியற்று நீள்விகம்பில் பேசினப் முய்க்கும் *
நீரமளிக்குத் சீவத் திருமால் * —அறவினியன்
பற்றமவர்க் கேன்று பகர்மாறன் பாதமே *
உற்றதுனை யென்றளமே போடு.

(எ)

உன்மே	செஞ்சிதை	பந்துமலர்ம்கு	தன்னைவந்த பணிபுமவர்
பிறநி அற்ற	ஐன்மலம்பந்திடுத்து		கட்டு
கீள் விசம்பில்	{ பாமாகாசமென்றிற் பாம	அந் துலிபன் என்று	{ மிகவும் போய்ப்புவிருப்ப
	பதத்தின்		னென்று
பேர் இன்பம் உய்க்கும்	{ பாமாகந்த மதுபயிக்குத்	பகர்	அருளிச்செய்த
நிறம்	திறத்தை	மாறன்	கம்மாழ்வாருடைய
அளிக்ரும் செல்	{ அநர்வயிச்சுவல்ல வல்	பாதமே	திருவடிவனே
திருமால்	பாவருடைய	உற்ற அநன் என்று	(கமக்கு) பரப்பமான
	எம்பெருமான்		அருளியுள் துகென்ற
			விவரத்துசெய்து பணி.

தடு

* * * — எம்மொழிமெய்க்குந் திருநாட்டில் நித்யாகந்தமதுபயிச்சப் பெருவ
தான பேற்றையன்கவல்ல எம்பெருமானுடைய ஆசிரயணமானது வருத்தமாக இராமல்
பிசுவும் இனிதானிலேயிருக்குமென்று ஆசிரயணத்தின் போக்யதைதைய * பிறநித்துயரத்திருவாய்
மொழியிலே யருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சமென்றதாயிற்று. (எ)

ஓமேனஞ் செய்கையுரை ஒன்றிரில்லாதாருடனே *
கடிகடுமொ ஸடினமகொள்ளுநிலை * — காடறிய
ஒர்ந்தவன்றன் செம்மை உரைசெய்த மாறனென *
எய்க்குநிற்கும் வாழ்வா மிலை.

(அ)

தடு	இதாலிவயல்களின்வினா	அடிமைகொள்ளும் நிலை	{ அடிமைகொள்ளும்
மனம்	கது ஒடுகின்ற		ருணத்தை
செய்கை	செஞ்சும்	காடு அறிய	கட்டார் அறிபுமது
உரை	சாயமும்	ஒர்க்கு	ஆராய்ந்து
	வாகும் (ஆசிய நிலை)	அவன் தன் செம்மை	{ அப்பெருமானுடைய
ஒன்றி நில்லாதாருடனே	{ ஒருவழிப்பட்டு நித்யப்	உரைசெய்த	ருணத்வ ருணத்தை
	பெருந் தோணல்	மாறன் என	அருளிச்செய்த
	பொருந்திய எம்மொழி		{ ஆழ்வார் என்று அநவந்
	கொண்டு		நித்தயனவிலை
உடி	சென்ற	வாழ்வு ஆம் நிலை	{ கம்மாழ்வாருடைய
செருமால்	காடுவெச்சவன்	எய்க்கு நித்யம்	வாழ்ச்சிகள்
			பொருந்தி நிலிக்கும்.

* * * எம்பெருமானை ஆசிரயிக்குமவர்கள் மனமொழிமெய்க்களில் வேறுபாடுடையவர்க
ளாகச் செவ்வைக் கேட்காது எம்மொழிமெய்க்கையாலே அவர்களோடு பரிமாறுவது எம்பெருமா
னுக்கு இயலுமோ என்கிற சங்கை நீக்குமானது, கீர் ஏறுத மேடுகளிலே எதையேனுஞ் செய்து
கீசேத்துமாபோலே இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடு தானே தனக்குத் செவ்வையாய்ப்படி
அவர்களோடே கூடிப்பரிமாறும் ருணத்வ ருணத்தை * ஒழிம்புன் திருவாய்மொழிமுதத்தாலே
வெளியிட்டருளின கம்மாழ்வாரை அநவந்நித்தயை நமது வாழ்ச்சி நிலித்திரு மென்கை. (அ)

இவையறிந்தோர் தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவையவங்கன்தோறுமணையுஞ் — கவையதனைப்
பெற்று * ஆர்வத்தால் மாறன் பேசினசொல்பேச * மால்
பொற்றான் கஞ்சென்னி போகும்.

(ஆ)

நிலை	{ நித்திருவாய்மொழி	அறிந்தோர் தம் அளவில்	அறிந்தவர்களின் பகையில்
	களில் அதுபயிக்கப்	சகன்	எம்பெருமான்
	பட்ட திருக்குணங்களை	உவந்த	திருவுள்ளமுடையது

ஆற்ற	பொறுக்கப்பொறுக்க	மாறன்	ஆழ்வார்
அவயவங்கள் தோதும்	(ஒவ்வொரு அவயவமாக)	பேசின்	அருளிச்செய்த
அணையும்	எல்லா அவயவங்களிலும்	சொல்	(இந்தத் திருவாய்மொழி
எனவு அந்நீர்	வந்து சேர்ந்ததனாலும்	பேசு	யாதெ) பூதநாதத்தைய
பெற்ற	உண்ட	மால்	(எனம்) உச்சரிக்க
ஆர்வத்தால்	அனாத	பொன் தான்	வாயேச்சொன்னுடைய
	(அனாதம் அனாதத்)	எம் சென்னி	அழ்விய திருவடிதன்
	இளரிமையினும்	பொரும்	மமத நிலைத்
			வந்தசேரும்.

*** — இவை என்றது சீழ் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் அதுபயித்த குணக்களை யாம். பாத்வம், பஜீவந்வம், சொளஸ்ப்யம், அபராதஸதந்வம், ஸௌசீல்யம், ஆராதனைக் கெனிமை, பாம்போக்பயதை, குறுந்வம் என்றே திருக்குணங்கள் சீழ்த்திருவாய்மொழிகளில் முறையே ஆழ்வாரால் அதுபயிக்கப்பட்டன வாதலால் அக்குணக்களை இவை என்று கீர்த் தேசிக்கிறபடி. அக்குணக்களை அறியுமவர்களுக்கிறத்திலே எம்பெருமான் வந்துவந்தனாய்ப் பொறுக்கப் பொறுக்க எனவு அவயவங்களிலும் எம்சீலேஷிப்பன் என்று ஒன்றுண்டே, அப் பெற்றை ஆழ்வார்பெற்று அதுவதுண்டான ஆனந்தம் புதுவெள்ளமிட்ட சொல்லாகிய இவையு மவையும்த் திருவாய்மொழியை ஒதுவாரது சொல்லித்திட்டில் வாயேச்சொன்னுடைய திருவடிதன் வந்து சேருமென்றாபிற்று.

* இவையறிந்து ஓர் தம்மளவில் ” எனப்பிரித்து இயற்றையறிந்து ஓர்வென்ற [ஆராய்ச்சி செய்கின்ற] தம்மளவிலே என்று முறைப்பாருரை. (அ)

பொருமாழி சங்குடையோன் பூதலத்தே வந்து *
தருமாறே ரேதுவறத் தன்னை* — திரமாகப்
பார்த்துரைசெய் மாறன் பதம்பணிக வேன்சென்னி *
வாழ்த்திகே வேன்னுடைய வாய்.

(அ)

பொரும்	{ (பகவதீத) யோர்	தாம் ஆ	வந்திரமாத
ஆழி	{ புரியாவித்தி	பார்த்த	வாய்க்காச்செய்த
சங்கு	{ திருவாய்மொழியும்	உரை செய்	அருளிச்செய்த
உடையோன்	{ (திருக்கையில்) உடைய	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
	{ எம்பெருமான்	பதம்	திருவடிதனை
பூதலத்தே வந்து	{ இப்படியில் வந்தவ	என் சென்னி	என்றே
	{ ரித்த	பணிக	வண்ணருக;
தாமத அந்	{ ஒரு நேரதவையில்வாய்	வன்னுடைய வாய்	என்று வாய்க்காணத்
	{ [சீர்தேவதகமாக]	வாழ்த்திகே	{ (அத்திருவடிதருக்கே)
தன்னை தரும் ஆ	{ (அடியார்க்குத்) தன்னை		{ மங்களா சாஸனஞ்செய்க.
	{ (அதுபயிக்க) தருகிற		
	{ மடியை		

*** சீழ்த்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வந்து வாய்க்க எம்சீலேஷம் செய்தருளினபடி யை அதுவந்தித்த ஆழ்வார் * இப்பேற்றுக்குத்தருதியாக தம்மால் செய்யக்கூடிய உபாயம்சம் உண்டோ? ” என்று ஆராய்க்குபார்த்தவனையில் ஒரு வாதகமுயின்னிலே கீர்த்தேறுதலாக விசேஷ கடாஷஞ் செய்தருள்கிற எம்பெருமானுடைய இயல்வு என்பதைத் தண்டித்து அடவியையத் தைப் * பொருமா நிற்படை யென்னுந் திருவாய்மொழியினருளிச்செய்த சென்றநாபிற்று. (அ)

வாயுத்திருமால் மறையநிற்க * ஆற்றமை
போய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய் *—தூய
அநியாதவற்றோ டணைத்தழுத மாறன் *
சேறிவாரை னோக்கும் திணிந்து.

(கக)

வாயுத்	{ (அடியார் அது பவிக்க வாய்ப்படி) கிட்டுவை வாயிய ஸ்வபாவமாக வாயுடைய சீரியப்பதியான எம்பெரு மான்	தூய அநியாதவற்றோடு	{ (அசேதனங்கள் எவ்வகையா லே தம்முடைய அக் சத்தை) ஆராய அநி யாதவற்றை கட்டிச் செலவாண்டு
திரு மால்		அணைந்து	{ (அவற்றை எல்லாம் தக்க வாரைக்கொண்டு)
மறைய நிற்க	{ (கண்ணுக்குப் புலப்படா மல் மிளிர்ந்து) மறைய் திருக்க (அதனாலே)	அழுத	{ அழுத
ஆற்றமை		மாறன்	{ ஆழ்வார்
போய் விஞ்சி	{ சோகம் அதிகரித்து	சேறிவாரை	{ தம்மை வந்து பணிபு மலர்களை
மிக்க புலம்புதல் தூய்	{ மிக்கம் அழும்படியான கிராமம் னோக்கு	திணித்து னோக்கும்	{ திடமான கடவுட்கு தருள்வர்.

***—மேன்மை நீர்மை வடிவமுடைய தூய மூன்றாம் குறைவின்றியே உண்டாய், அவ
தரத்தில் பிற்பட்டவர்களு மிழக்கவேண்டாதபடி முயல்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற ஸ்தல
மான அர்ச்சாவதாச நிலங்களுட் கிறந்ததான திறக்குதற்குடியிலே அதுபவிக்க ஆகைப்பட்டுக்
கொடையாமையானே கண்ணுஞ்சுழியிட்டு, காசா அன்றில் கடல் வாடை வானம் மதி இருள்
கழி விளக்கு முடிவான உலகப் பொருள்களும் தம்மைப்போலே பகலத் திரைத்திரையே கோவு
படுதேனவாக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் கோவுபட்டுச் செல்லுதற்படியைப் பேசினது
* வாயுத்திரையுக்கு உட்கொடு திருவாய்மொழி. இன்னமும் கிலங்குமாயான நிலைமையையடைந்த
ஸம்மாழ்வார் அடியார்களை பகலத் திகிலேஷம் கோதாபடி பரிபூர்ண கடவுளுக்கு செய்தருள்வ
சென்றதாயிற்று.

(கக)

திண்ணிதா மாறன் திருமால் பரத்துவத்தை *
நண்ணி யவதாரத்தே நன்குரைத்த—* வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள் யாவர் அவைக்கே யாக்கவர்பால் *
உற்றுரை மேலிடாதுன்.

மாறன்	ஈம்மாழ்வார்	அறிந்து	தெரித்துக்கொண்டு
திருமால் பரத்துவத்தை	{ எம்பெருமானுடைய பரத்துவத்தை	அவர் அடிக்கே	{ அவ்மாழ்வார் திருவடி லேயே
அவதாரத்தே நண்ணி	{ அவதாரத்தில் அதுபவி த்த	அற்றார்கள் யாவர்	{ எடுபட்டிருப்பவர் யாவதோ,
திண்ணிதா அ ன்கு	திடீராகவும் கன்குளவும்	அவர்கள் உற்றுரை	{ அவர்களிடத்தில் பவிக்க திருப்பவர்களை
உரைத்த வண்ணம்	{ அருளிச்செய்த திணை	என் மேலிடாது	{ தோலஸம்பந்தம் கொடுத்து.

***—திண்ணன் விட்டுப்படுகத்தில் ஆற்றவாசருளிக்கெய்த பகலத் பரத்துவத்தை அறித்து
கொடுபட்டிருப்பவர்களுடைய ஈம்பந்த ஈம்பந்திகளும் வாழப்பெறுவர் என்கிறது. "திண்ணி
தரம் மாறன்" என்று மிளிர்ந்த மாறனுக்கு கிசேஷமானமாக்கியுரைப்பாருமுள்ள. பரத்யே
பரத்துவவடிவமான * உயர்வற வயர்வறத்திற் கடவுள் இத்திருவாய்மொழிக்குண்டான வானி விளக்

குதற்கு 'அவதாரத்தேகண்ணி' என்று. கிபவாதாரங்கனிற் பொலிந்த பாத்வத்தைப் பேசினது * திண்ணையிடப்பதிக்கமென்க. ஆங்கு—அகச. "அவதாரத்தே அற்றூர்கன் பாவர்" என்று, கொண்டுவிட்டுப்பொருள்கோள். ... (கஉ)

ஊழைமறவேவந்து உள்கலந்த மாலினிமை
யானது * அனுபவித்தற்காக்துணைய *—வரலில்
அடியார் குழாங்கட ஆகையற்ற மாறன் *
அடியாகுடன் நெஞ்சே வாடு. (கஉ)

நெஞ்சே ஊழைமற வந்து உள்கலந்த மால் துணைம ஆனது அனுபவித்தற்கு ஆம் அனை ஆ	மனமே ! குறைவற வந்து அத்தரங்கமாகக் கலந்த வரவேல்வாணுடைய கலையின்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு அத்குடிமான் ஊழைம எம் அபேகிதமாக,	வரலில் அடியார் குழாம் கட ஆகச உற்ற மாறன் அடியாகுடன் ஆடு	பாமபதத்தினுள் அடியவர்களான நித்ய முத்தர்களுடைய கொலத்தியிலே அவ்வழிக்க குதறமன்கொண்ட நம்மாழ்வாருடைய பந்தர்களுடே உடி அதுபவிக்கப்பவர்.
---	--	---	--

* * —இந் திருவாய்மொழியில், ஆழ்வார்தம்மோடே ஏகத்தவமென்றுமப்படி எம்பெரு
மான் ஸம்சேவலிக்க, அதனுல் பாமானத்தம் பொலியலின்ற ஆழ்வார் அந்த எம்பெருமானது
பாம போர்வதைவைத் தனியே அதுபவித்து த்ருத்திபெறமாட்டாமல் உடாத்துணைவேண்டிப்
பாமபதத்தில் நித்ய முத்தர்களுடைய திரனோடே அவ்வழிக்கப்பெறவேணுமென்று ஆகச
கொண்டார்; அன்னவாது பந்தர்களுடனே நெஞ்சே! நீ உடிக்க கனிப்பாயாக—என்று
சாதித்து. ... (கஉ)

ஆடிமகிழ் வரலில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கடலின்பமெய்தாக் குறைவறதால் *—வாடியிக
அன்புற்றார் தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்க மோகித்து *
தன்புற்றான் மாறன்கோ. (கஉ)

மாறன் ஆடி மகிழ் வரலில் அடியார் குழாங்களுடன் கடி இன்பம் எய்தா குறை அதனால் யிக வாடி. தம் நிலைமை	ஆழ்வார் (கிரத்தர பாவததபவத் தாலே) உத்தாடி கி கனிக்குமிடமான பாம பதத்தில் (நித்ய முத்தர்களுடின்) அடியார்களின் திர னோடே கலந்த ஆனந்திக்கப்பெருத குறையினாலே மிகவும் வாட்டமடைந்து (அப்படிப்பட்ட) தமது நிலைமையை	அன்பு உற்றார் ஆய்ந்து உரைக்க மோகித்து தன்புற்றான் அந்தோ	அன்பர்களான ஸ்ரீமதா கவி போர்வாய் ஆராய்த்து சொல்லும் படியாக [அதாவது; தம் வாயாற் சொன்ன நிற மாக மன்றியே வேற்று வாயாற்சொல் லுநிற பாகவாமப்படி யாக] மோதறமடைந்து ஆகித்தனர்; ஐயோ !
--	--	---	--

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியில் "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலே" என்று பாரிந்த ஆழ்வார் அவ்வண்ணமாகவே பாம்பதத்தில் நித்யமுத்தர் திரனிலே சென்று
சேர்ந்து அதுபவிக்கப்பெருத குறையினாலே மோதறமடைந்தார்; அந்த மோதறம் எப்படியும்

பட்டதென்னில் நம் வாயாலே பாசாம் பேசுவோண்ணோமே தாய்ப் பாசாமாக வேற்றுவாயாலே பேசணம்படியாயிற்று. அப் படிப்பட்ட வயங்கம் * ஆடியாடிபென்கிற திருவாய்மொழியிலே நிகழ்த்தது—என்றதாயிற்று. (கஉ)

அந்தாமத் தன்பால் அடியாங்கனோ டிறைவன் *

வந்தாரத் தான்கலந்த வண்ணமயினால் *—சந்தர்ப்பத்

தீர்த்த சடகோபன் திருவடிக்கே செஞ்சமே *

வாய்க்தவன்னை நானோறும் வை. (கக)

செஞ்சமே

மனமே

அம் தமத்த அன்பால்

{
வினைவருண்டதும் |
பண்ணும் விருப்பச் |
தோடே |
(அந்தர புஷ்பஞ்சிவன் |
புண்ணி) நிதம ஸூரிக |
கோடு உடி (பிரப |
பதநினைந் தும)கதது

அடியாங்கனோடு யாது

இறைவன் தான்

வாய்ப்புறமான்

தூர கலந்த வண்ணமயி

{
எனக் |
சந்தர்ப்பம் தீர்த்த |
சடகோபன் |
திரு அடிக்கே |
வாய்க்த அணைப |
என் தோறும் வை

{ பரிபூரண ஸமச்சிவமும்

{
தந்த ஒளதாராயததுணன் |
தாயம் நீங்கப்பெற்ற |
ஆழ்வாருண்டது |
திருவடிவளியிலேயே |
யொருததமான பக்திவை |
எப்போதும் செ ழுத்த |
வாய்க்க.

*** திருவாடியுள்ள நித்யவாசினிகளோடே கூடி அறப்பரிக்கவேண்டுமென்று பாசித்த ஆழ்வாருடைய மனோரத்தையே ஆழ்வார் பங்கனிலே பண்ணி, திரையாபரண கிவையுதவகனாகிற நித்யவாசினிகளோடே தானே இவ்விதத்தில் திருவாசியேற வழங்குகிற ஸமச்சிவமேதாவதும் தன் தருவரினப்படினை * அந்தாமத்தையுபதிகத்தாலே பேசு வந்ததும் தீர்ப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய திருவடிவளியிலேயே பகதி பண்ணுமாறு திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்ததாயிற்று. (கக)

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் *

செய்கின்ற வைக்கியத்தைச் சிந்தித்து *—என்கின்ற

தன்மைதனைக் கண்ணோனைத் தானவிடே னென்றுரைக்க *

வண்ணம யடைந்தான கேசவன். (கக)

வைகுந்தன்

{
பரமபத காதலன் எய |
பெருமான்

வந்து கலந்ததற்பின்

{
வந்து (தமமுடன்) கலந்த |
திறகு

வாழ்

வதனை பெற்ற

மாறன்

ஆடவன்

பெய்கின்ற

வாய்க்க

வைக்கியத்தை

{
வைக்கியது வந்த தானத் |
வைக்கியது

செய்தது

{
வைக்கின்ற தன்மை |
தனை கண்ணோ

{
உன்னை விடேன் என்று |
உரைக்க

கேசவன் தான்

வண்ணம அடைந்தான்

{ (எம்பெருமான்) விசுவ

{
மகாதேவ |
நிதின்கொற்றபடியைய |
வந்தது

{
'உன்னை' நான் விடமாட் |
பேன் (ஆதவாக் |
வைக்கப்பட்டவொன்றாக்) |
என்று தெரிவிக்க

வாய்க்க குமான்

{ (கவரிக்) கலைபெற்ற |
சின்னான.

*** ஆடியாடி பென்கிற திருவாய் மொழியிலே பட்ட வயங்கம் தீர * அந்தாமத்தையில் எம்பெருமான் வந்து ஸமச்சிவமிகக் கூடுதலான ஆயர் தீர்த்த வாழ்த்த ஆழ்வார் "அல்லாஹ்" என்றும் "என முடிசு, காணுதே" என்றும் வந்தவர்களுக்காகப் பண்ண, அது வண்டனம்பெருமான் "இவர ஸமணமயிட்டு அண்ணுபெயர்வ பேரவிருத்திரதே" என்று அநிகவகரணம், அநிகதிகத் ஆழ்வார் "சொன்னே" உன்னை யொருநாளும் விடமாட்டேன்" என்று உதவியாகக் கூற அது கேட்டு எம்பெருமான் கவலை தீர்க்கதானான் * வைகுந்தாமணியன்னையில். (கக)

கேசவனு லெனதமர்கள் கீழ்மே லெழுப்பிப்பும் *
தேசடைத்தா ரென்று சிறுதரைத்த*—விசுபகத்
மாறன் மலரிடியே மன்னுயிரக்கெல்லா முயனைக்கு *
ஆறென்று கெஞ்சே யினை.

(கௌ)

கெஞ்சே	மனமேடி	விசு புளத்	என்றும் பரவிய
என் தமர்கள்	{ என்னைச் சேர்ந்தவராக என	மாறன்	{ புளமுது உடைபருமன
கீழ் மேல் ஈழு பிறப்பும்	{ கீழும் மேலுமுண்டான என்பக்தி எம்பகதிகள் வரையினும்	மலர் அடியே	{ அருவாரமுடைய நுருவித்தாடகாரை
கேசவனுல	{ எம்பெருமரஞ்சே	மலர் உயிரக்கு எல்லாம்	{ நிலை கின்ற ஆதமரக்
தேச அடைத்தாரவனது	{ விது பெற்றாரான எனது	உயிரைக்கு ஆறு வந்து	{ அருவசெல்லாம் உருவிகொடியமென்று
நிறைத உவரத்த.	{ உன்னுள் அருளிச் செய்த வரும்	அனை	{ (அதற்குமுடிவாக) ஆசை யிப்பாயாக.

“ ” இருபத்தொரு தலைமுறை பனவாகவுள்ள என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும் எம்பெரு
மானுலே விஷயிக்கப்ப பெறது விது பெற்றாரானாரினா என்று * கேசவன் தமரில் உவரு
அருவிக்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவாடினே யாவாக்கும் உயிராயம் என்கதராயிற்று. (கௌ)

அனைத்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணத்தினையே கொண்டேவைக்கப்பட்ட *—இணைத்தியிக
மாசிவாதேசம்செய் மாறன் மலரிடியே *
விசுபகமெய்ய விடு.

(கௌ)

தமமுடனே அனைத்தவர கள்	தமமோடு எம்பகதையம் பகதம் பெற்றவராக குணத்த	விசு இணையி	விசும பொருகதி
ஆயன் அருக்கு	{ எம்பெருமானுடைய இருக அருக்கு	மாச இய உபதேசம்	{ குந்தமற்ற உபதேசம் எந்தச் செயற்குள்ள
ஆன் ஆம்	{ இவக்காருபடியான	மாறன்	{ ஆழ்வாருடைய
குணம் தனையே	{ குணத்தையே உறவு	மலர் அடியே	{ பாடாசல்ததமம்
கொண்டு	{ சாசக்கொண்டு	விசு புளத்	{ என்றும் பரவிய புளமுது புடையதாய
உணவக கூட்ட	{ எம்மாரி வேளததை எம்பெருமானுஞ்சேர்க்க	எம் மா விடு	{ எவ்வாய் படியாது ம மென் னம உண்ட தான் மொகதம்.

“ ” ஆழ்வார, தம்முடைய எம்பகத எம்பக்தினரும் எம்பெருமானுடைய விஷயிக்காத
திற்கு இவக்காடி உறுதிக்கப்ப பெறுகிறபடிவைக்கண்டு, எவ்வா எம்மாரிக்களையும் கம்மோடே
செய்ததுக் கொள்வாமென்று ஆசைப்பட்டவராய் அந்த எம்மாரிக்களையு எவ்வா உபதேசகனைச்
செய்தருளினார் * அனைத்தவரின் திருவாயமொழியில், அவருடைய திருமுகத்தின் சிறு
வாழ்வதே நமக்கு மோகத புருஷ தந்தம்; அனதி, மேலு கடைபாது என்னுராயிற்று. (கௌ)

எம்மாரிதும் வேண்டா என்றனக்குள் தாளினையே *
அம்மா அனமயமென வாய்த்துரைத்த*—தம்முடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலரித்தா னின்குடி *
கீழையயற்று கெஞ்சே சிளா.

(கௌ)

அம்மா	{ எம்பெருமானே!	சுமமுடைய ஸாழ் முகை	{ கம்முடைய வாழ்ச்சிக்குள்
எம் ஸ வீடும வேண்டா	{ எப்படிப்பட்ட கறத்த	கும மாறன்	{ காரணமுள் கும ஸ
என் தனக்கு	அடியெனுக்கு	மகா தான இளை	{ குழவாருடைய
உன் தான் இனையே	{ உகாளுடைய உடைய	குடி	{ உடையபா தரலிதவகனை
அமையும	பாதங்களே	சிற்றை அற்ற	{ அமையருகார் கதக
என	போதம்	செளுதே	{ வடிக விரும்பமதது
குடித்த உரைத்த	{ உன்ற	சென	{ மனமே!
	{ குராயத்த அருளிச்		{ மெனமேதும் மகிழ்கா
	மசையவரும		லாக.

*** எம்பெருமானே! உன்னுடைய திருவடித் தாமஸாகன் எட்டி யாதும் எனதுடைய சென்னியை விட்டிடு போதாதுபடி ரி ருங்கப்பெறுமாகில அதுவே பெனக்குப் பரம புருஷார்ந்தம். நேறு எப்படிப்பட்ட மோகமுதம் எனக்கு வேண்டா என்று நிஷகர்ஷிதது * எம்மாளிடிலுப் பந்தம் அருளிச் செய்தவரும, சுமமுடைய உஜ்ஜிவனததிறகாகவே திருவடிநரித்தவருமான ஆழவாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம்; அந்தத் திருவடிகளினிழை நாம ஸாழப் பெறுவோமாகில் நமக்கு யாதொரு குறையும்காது எனாராயிற்று. (உக)

கிளளோளிசோ கீழார்த்த பேறு கிடைக்க *
வளளோளிமால் சோகை மலைக்கே *—தளர்வறவே
நேஞ்சைவைத்துச் செருமெனும் கீடுபுகழ் மாறன்தான் *
முன் செலுத்துவோமம் முடி.

(உஉ)

கிளர் ஒளி சோர்	{ உதிசயமான மேன்மை	தளர்வு அறவே	{ தளர்ச்சியில்வாயல்
சேரு உரைத்த	{ பொருந்தியதம்	மெருசை ஸுந்தி	{ திடம்க
பேறு	{ சித்திருவரம்பொழியில்	சேரும் வனும்	{ மகங்கை ஸவந்த
கிடைக்க	{ சோவலப்பட்டதுமான	கீடு புகழ் மாறன்	{ போய்ச் செருவ்கள்
	புருஷார்ந்தம்	தான் முன்	{ எனது உபதேசித்த
	கிடைப்பதற்காக,	எம் முடி	{ மறமா மசக்கியான ஆழ்
வளர் ஒளி	{ மெனமேனும் வளர்ந்து	செலுத்துவோம்	{ வானுடைய
	வருகின்ற ஒளியை		{ திருவடிகளின் முனபே
	புடைம தான		{ எமது தலைவய
மால் சோகை மலைக்கே	{ திருமாஸிருகு சோகை		{ ஸமாப்பிப்பிரமாக.
	மலைக்கே		

*** எம்மாளிடிலுமிரு சித்திருவாய்மொழியில் நிஷகர்ஷிக்கப்பட்ட கைநகரியமாகிற பரம புருஷார்ந்தம் கிடைக்கவே ஸ்ரீமென்கிற கைசமுடையிர்! அதற்காக வேறொரு தேச விசேஷம் தேடிப்போகவேண்டா; இவ்விதத்தில்லையே பரம கிலகதனமான திருமாலிருள் சோகை மலையிலே எல்லா அடிமைகளுக் கொள்வாங்கு அப் பெருமானெழுந்தருளி நிதவ ஸங்கிதி பண்டரி யி நக்கொணுகையானே அகதி நுகலியலாதான சென்று சோந்து அதுபவிக்கப் பாராளுகோன் — எனது *கிளளோளி விளமையில் உபதேசித்தருளின ஆழவாருடைய திருவடிகளும்கிள நமது தலைவய அந்த வுபதேசத்திற்குக் கைமமாகும் அர்ப்பணம் செய்வோமெனாராயிற்று. (உஉ)

முடியார திமலையில் ஸ்ரானேன்று மாறன் *
அடிவாசல் தன்னி ஸுதகம்—உடிவழகைப்
பற்றி * முடியு மடியும் படிவலனும் *
முற்று மனுபலித்தான் முன்.

(உக)

முடி ஆர்	கொடுமுடி ஆர் நிறைந்த	முடி உயம்	செட்டமும்
திருமலையில்	திருமலையிருஞ்சோலை	அடி உயம்	சிலம்பும்
முன்னு நின்று	மலையில்		
மாறன்	மண்டியறுபலித்த	படி கள்ளம்	திருமேனியிறுள்ள மத்த
அடிவாசலம் தன்னில்	ஆழ்வார்		ஆடாணங்களுமாவ
அடிவா	திருசுதாழ்வனாலிலே	முற்றும்	முழுமையும்
	அழகுநுடைய	முன்	முத்தாலததில்
வழி அழகை பற்றி	திவ்ய மண்ண விக்ரஹ	அனுபவித்தான்	அனுபவித்தப்பெனினர்.
	கொண்டதாய்ந்நாற்ப		
	பற்றி		

*** இவ்வொளியினமை பெனகிற சீழ்க்கிருவாய்மொழியினால் திருமலையிருஞ்சோலைமலையில் ஸடுபாடு கொண்டிருந்த ஆழ்வார், அந்திருமலையின் 'அடிவாசலத்திலே எழுந்தருளியுள்ள அழகுநுடைய வடிவழகிலே ஊனறி திவ்யவயவ திவ்ய பூஷணங்களை கனகு அனுபவித்தது அந்நாள் செய்த திருவாய்மொழி * முடிச்சேதியா பெண்பது என்றதாயிற்று. (உக)

முன்ன மழகரெழில் மூக்குங் குருகையர்கோன்
இன்னவன வென்ன வெனக்கரிதுயத்து—என்ன
கரணக் குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தா நெழுந்தி.

(உஉ)

முன்னம்	{ முக்கிய திருவாய் மொழியில்	கண்ணன்	எம்பெருமான்
அழகர்	{ திருமலையிருஞ்சோலை வழி	கரணம் குறையின்	{ (ஆழ்வார்க்குக்) கரண
எழின்	கருவைய	கலக்கத்தை	ஸடுகோச மித்தன்
முற்றும்	வடிவழகிலே		மென்று உண்டான்
குருகையர்கோன்	ஆழ்வாரைப்பிட்ட		கலக்கத்தை
இவன் அளவு என்ன	ஆழ்வார்	ஒழித்த	போகடி
எனக்கு அரிது	{ இது இவ்வளவு வென்று	ஒருமைப்படுத்தான்	ஆர்வலியித்தான்
ஆய்ந்த என்ன	பரிச்சேய்க்க என்ன		
	முடி உயிலையே *		
	என்றுதனாச்செய்யுடைய		

*** முடிச்சேதியாய் என்றித சீழ்க்கிருவாய்மொழியில் திருமலையிருஞ்சோலைவழிகருடைய வடிவழகில் ஆழ்வாருப்பட்ட ஆழ்வார் 'அங்கோ! இவ்வழகு முகவியவறனது கரம் பரிபூரணமான அநுபவிக்க முடியவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணமிருக்கும்; கம்முடைய கண்ணகராமகன் ஸங்குதிதக்கனாயிருக்கையாலே அது காரணமாகவன்றோ பூரணபவம் செய்ய முடியவில்லை; அந்த கரண ஸங்கோசம் இவ்வாறாயினத நிதய முகதாவனிலே ஒருவனாக வகிருகதால் பரிபூரணபவம் பண்ணகாபே' என்று அகபகந் நக்க, அதுகண்ட எம்பெருமான் 'ஆழ்வார்! கம்மைப் பரிபூரணபவன் செயல் முடியாமைக்குக் காரணம் கரணவகோசமன்று காணும்; அஸங்குதிதமான கரணகவையுடையவர்கள் தாமும் கம்மைப் பரிபூரணபவம் செய்வது அருமையே; விஷயம் மறுதகாஸகாலே பூரணபவம் செயல்பேயாதிற திலையெயொழிய வேறு காரணமன்று' என்று தெரிவித்து ஆழ்வாசாத் தேந்நுவித்தபடியை * முக்கிர்தாவத் திருவாய்மொழி சொல்கிறதற்குது என்று அந்நாள்செய்தாராயிற்று. (உஉ)

ஒழிவிலாக் சால முடனாதி மன்னி *
உழலிலா வளஞ்செய்ய மால்ககு *—எழுதிகர
வேங்கடத்துப் பாரித்த மிக்கலகு சோமாறன் *
புங்குமலை நெடுநீச பகிழ்.

(உஉ)

ஒழிவு துணை வாய்மல்	காதலாண்மும்	எழுந்தெழுந்த வேங்கடத்தம்	தென்னிசைக்கல் உண்ட
உடல் குடி மன்னி	உடம்பெயிரியாதுபொருள்	பாரித்த	வ திருமணியில் மனோ
மாதங்கு	திரிஞ்சுது		கதித்த
கழு துணை	காவேச்சுவாணுக்கு	மிக்க கனம் சேர் மாறன்	மற்றாருண் சாலியான
கூர் செய்ய	வழுவின்றிக்கே	பூ கழிவே	ஆழவாருடைய
	அடிமை செய்பவரது	கொளுசே	பெர்லிவறற திருவடிக்கி
		புழை	மணமே
			பேற்றுவாயாக.

*** ஒழிவில் காலமெல்லா மென்றித திருவாய்மொழியில் திருமணியிவப்பதுகூறு அகவ
ரதம் அத்தாணிச் சேவகம் செயபயமேனுமென்று மிக்க மகிஞ்ரதம் கொண்ட தெற்ற நதருணை
கன் சிரம்மிய ஆழமாதது திருவடிக்காமரைகளைத் துதிக்குமாறு கெஞ்சுகரு உரைத்ததா
யிற்று. மூன்றாமடியில் 'பாரித்த' என்ற பாடமும் பொருத்தம். அப் போது, 'மிக்க கனம்
சேர்' என்பதற்கு 'மிக்குத் துணைத் துணை' என்று பொருள். ... (உஉ)

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களுந் தாது *
நிகழ்சின்ற கோகாட்டி நிற்க *—மகிழ்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய இச்சித்து வாசிகமாய *
அங்குடிமைசெயதான் மொய்யம் பால்.

(உச)

புகழ் ஒன்று மால்	{ சேத்தி பொருத்திய ஸர்	அடிமை செய இச்சித்து	தொண்டிசெயப் புகழார்
எப்பொருள்களும் தான	{ வகை பதார்த்தங்களும்		
ஆய் நிகழ்சின்ற கோ	{ தானையாய் இருக்க	மெய்யமபால்	{ மயர்வற மதிமனமுண்ப்
காட்டி திறை	{ வின்ற படிமைக்காட்டி		பேற்ற மெனவினுவே
மகிழ் மாறன்	{ (அதனால்) மகிழ்ச்சி	வாகை ஆய் அடிமை	{ வாய் மொழியினுரைய
எனரும்	{ கொண்ட ஆதலா	செய்தான்	கைகாரிவந்ததா
	என்றிடத்தும்		செய்தார்.

*** கீழ் ஒழிவில் காலமெல்லா மென்றித திருவாய்மொழியில் கைக்காய் மனோரதவிகாரை
ஆற்றவருடைய பாரிப்புக்குத் திருவியாக எம்பெருமான தானே எனரும எல்லாப் பொருள்களு
மாய் திறகின்றபடியை ஆறவாருரு னோவை வாதிப்பிக்க, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடைய
விபூதியின்ன விடக்கனிகெல்லாம் காயிக கைக்காயம் செய்யயிரும்பி, அது செய்ய துபலாமல்
எம்பெருமானுடைய காவரத்தபாலுதையப் பேசும் முகத்தால் வாகை கைகாரிவந்ததை * புனழ
கலிவொருவன் திருவாய்மொழியில் செய்தருளினார் என்றதாயிற்று. ... (உச)

பயிலந் திருமால் பந்தன்னில் * கெஞ்சம்
தயலுண்டு கிற்கும் ததியர்க்கு *—தியலுடனே
ஆளானாக் காளாகும் மாற னடியதனில் *
ஆளாகார் எனமம்முடியா.

(உ௪)

பயிலம்	{ அடியவர்களோடு கவரது	கூர் கரும	அடிமை செய்யப்பெற்ற
திருமால்	{ பழகுத் தன்மையுண	மற்றன்	ஆழ்வாருடைய
பதம் தன்னில்	{ எம்பெருமானுடைய	அடி அதனில்	திருவடிவாரிவ
கெஞ்சம் தயலுண்டு	{ திருவடிக்கரிய	கூர் கூர்	{ அடிமை செய்யப்
திறக்கும்	{ மனம் பதித்த கிற்றி		பெருதவர்களுடைய
தயொகரு	{ பாகவதர்களுக்கு	எனமம்	பிறல்
தியலுடனே ஆள்	{ முறையே அடிமை	முடியா	{ (ஒருகாலம்) முடிவடைய
கூறுக்கு	{ விருத்தமவர்களுக்கு		மட்டியாது.

*** எம்பெருமானது திருவடிசையில் தூதராயும் அலங்காரத்திற்குக்கப்பெற்ற பாகவதர்களுக்கு தாஸாதுதாஸராகத் தயமை அது என நிதித்து * பவிலுஞ் சடரொளிப்பதிக மருளிய கம்மாழ்வர குண்டய திருவடிசையில் அடியும் புணடிநுதலும் பாகவத மத்தவர்களுடைய பிறவித்துயர் ஒருள னும் முடிவு பெறமாட்டாது; அலகாந ஸிதய ஸம்ஸாரிகளாகவே திகழ்வார்கள் என்றபடி. (உஎ)

முடியாத வாணசிகி முற்று காணங்கள்*

அடியா தம்மைமலிட்டவன்பால்—படியா *

ஒன்றென்றின் செயல்விரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப *

தன்னவதே மாறன்றன் சொல்.

(உ.அ)

முடியாத ஆணை யிச	ஆராதனாதல் அசைவிக	உள்ளது எல்லாம் தான்	காணங்கொள்ள விடாய
முதலா காமநாசன	கலலா இரதநியங்கனும்	விரும்ப	முழுவதையும் ஆதி
அடியா தம்மைமலிட்டி	பாதவதாரகளை விட்டு		வார தர குண்டய
அவன் பால்	அவ்வெம்பெருமான்		தாதனை விரும்ப
	பக்கவிலே	மாதன் தன் சொல்	ஆழ்வாருடைய
படியா	படித்து	தன்னபது	பூசைத்தி
ஒன்று ஒன்றின் செயல்	ஒரு காமநய மத்தொரு		(வருத்தத்தினால்)
விரும்ப	காணத்தின் விரும்ப		கொருகை முற்றது.
	தூய அசைப்படி		

*** செயலதாமசாக்கண்ணென்கிற திருவாய்மொழியில் “என்று கொல கண்கள் காண்பதுவே” என்று கிளர்ந்த ஆணை * பவிலுஞ்சடரொளியில் தணிவாதே அநிகரிக்க, பாதுகட ஆய்வததாம் எனதும் வாசியினத்திகே ஸகல காணகனனும் * எம்மைமயாயும் பசமர் * எம்மைமயானுடைகாத * எம்மைமயானுடைமயாகள் * எம்பெருமக்கள் * எம்மைமயானிக்கும் பிரசக்கள் * எம்மைச சனமசனமாந்தரவ வபபர் * எம்மை காணுயயக் கொள்கின்ற கமபர் * எம் தெரபழகுலத்தரவன * அடியா சொமடிசை * அடியார் தம்மடியாசாடியோங்கன் * என் திப்படி ஸகல பாகவதத்தாலும் சேஷிகளாக அதுஸந்திக்கப்பட்ட பூநீனவடிவனவாகனவிட்டு எம்பெருமான பக்கவிலே யவகாந்திதது, [காணகனனும் தாமும் தத்திவடிவத்திலே ப்ரவணசாய] ஒர் இரதநியத்தினுடைய வருத்திவைய மாதை நிகதிநியவகருமாணசப்படும் அகல பெயலல வதறினுடைய வருத்திவையம தாமாணசப்படும் ஆழ்வா அலகாதத்தோடே அருணிச்செய்யும் படியாவதிற்று * முடியானே பென்கிற திருவாய்மொழி என்றபடி.

“முடியாதவாணசமிரு” என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது காணங்களுக்கு அகட மொழியாக அகவசிகரும். படியா—செயல வென்னும் வாய்பாட்டிறததகல வினை யெச்சம்; படியது என்றபடி. ‘தானவியது’ ‘தானவியது’ என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஐனதே; கீசமேதம மிவகது என்றபடி. (உஅ)

சொன்னாலில் வாழ்பவன் சேறு கடறைக்காக*

மன்னுத மாணிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும் *

என்னுடனே மாதவனை எத்துமெனுங்குருகார் *

மன்னுளால் மாறுஞ்சன் மம்.

(உ.க)

காலில்	“காலிலே	சேறு கடறைக்கு ஆக	சொற்றாக்கும் தானிக்கு
சொல்	இனிய கவி மொழிகள்	மன்னுத மாணிடரை	மக
காழ	கண்ணப் பெற்ற		நிலை முழுது ஆயித்திருக்க
புலவீர	பண்டிதராகனே !		மாட்டாத மன்னொகல

வாழ்ந்தவலால்	கவிடாடிப் புதுவதனான்	எத்தம்	எத்தவகன் "
என துரும	{ வான பவநுண்டாதம் ?	என்றம்	என்று உபிதெந்த
என்னுடனே	(ஒன்றுவிசுவயகம்)	குருகூர் மண்	{ திருகாரிக்குத் தரிசு
மாதவின்	என்னுடன் உபந	அருளால்	சான் ஆழ்வாருடைய
	திருமாரி	சன்மம் மாதவ	திருமையினுலே
			பிறந்ததுயர் தொலையும்.

*** காரணத்தால் கவனசாதுரிய முண்டையலகனாய், அந்தத் கவித்திறமையைய பவநுதவிதயத் திலே செதுத்தாமல் அபபாயுடனாத்களான நீச மரவிசாகளிடத்திலே செதுத்தி * காகங்கதை யுட்கககதைத்தும்ங்கேர் வற்றநங்கு மாணசானுல அவர்களின் துதித்துத்தொண்டி திரியும் புலமர்களை விவரித்தது. அந்தே! நீறான இவ்வனம் பவனத்திசையிலே செயது திரிவது தவிர்த்து என்னைப்போல எம்பெருமானைத் துதித்து வாமுகன் எனது *சொன்னால் விசேடப் பதிசுததில் ஆழ்வார் உபதேசித்தபடியைக் கூறி, அபபடிப்பட ஆழ்மாருடைய திருவருளுக்கு வம் இலக்காகப் பெறெருமரகில கம்முடைய பிறந்ததுயர் நீகருமென்று அருளிச்செய்து ராயிற்ற.

(உ.க)

சன்மம் பலசெய்து தானில் வலகனிக்குத் *
 நன்மையுடை மால்துணந்தை தானோடும் *—இம்மையிலே
 ஏத்துயின்பம் பெற்றே னெனுமாறனை யுலகீர் ! *
 காத்தழும்ப வேத்துமொரு நாள்.

தான் பல சன்மம்	{ தானுடைய பல திருவல	கான் தோறும்	அருகண்ணம
செய்து	{ தானுடைய பவன	வசதம் இனபம்	{ புகழ்த்த பேசும்படியான
இ உலகு	இவ நிலையலகதை		இனபகதை
அளிசரும்	எத தருகதையாகிற	பெற்றேன் எனும்	{ பெற்றேனென்று அரு
சன்மம் உடை	{ என் மையல உடையது		ளிசெய்த
மால்	செய்து	மாதவ	ஆழ்வாரை
சுண்டதை	{ திருகவையான	உலகோ	உலகர்களே!
இம்மையிலே	{ துணைவரை	குரு கான்	குருகாளரினும்
	துயிற்றியிலே	கா தழும்ப	காகருத் திருவருபடி
		வத்தம்	கேள் துதிப்போனாக.

*** எம்பெருமான் பல திருவயதாரங்களைச்செய்து இவ்வுலக கதைக் காந்தருக்கினரு னென்பது முதலான அனந்தமைய திருக்கவையானருண் மெருத்தினை இம்மையிலேயே வாயாசப்புகழ்ந்து பேசும் பாகம்பகதை உள் பெற்றேனென்று பேசானத்தம் பொலிய *சன்மம் பலபலவெனது திருவாயமொழியி ளருளிச்செய்த கம் ஆழ்மாரை, மமஸரிகளே! நீங்கள் ஒருகாளானும என்கு துதிப்பது நனது எனதுருளிச்செய்ததராயிற்ற.

(உ.உ)

ஒருநாயகமய உலகுக்கு, வானோ *
 இருகாட்டி வேறியுக்கு மினபம் - திரமாகா *
 மன்னுயிர்ப்போகம் தீது மாலடிமைபேயினிதாம் *
 பன்னியிவை மாறனுரைப் பால்.

(ந.க)

வருத்து	இவ்வுலகுக்கெல்லாம்	வானோர் இரு காட்டும்	{ தேவர்களுடைய விசை
ஒரு காலம் சூர்	{ பகாதிபதிகளாயு	வறி உயர்க்கு இனபம்	{ மாண கவாக்கியாகத்
உலகருட	தயவக்கின்ற		திற செதுது அதுப
தனபம்	சுண்டதமும்	திரம் ஆகா	விக்கும் ஆனகமும்
			கில நற்கமாட்டா.

மன்	சிதம்பரம்	மாநன்	ஆழ்வார்
உயிர் போகம்	{ ஆன்மாதபவமாதே	பரிசுளி	விநிவாக
	வைதவகமாதே	உணர்வபால்	அருளிச் செயல்தனது
திரு	{ எவருமததிரஞ்சு	மால் அடிமைமே	{ எம்பெருமானுக்கு
	சோத்த;		அடிமை செல்வதே
இவை	வந்திடுவவர்ததன்கள்	இனிது ஆம்	போத்யமாயிருக்கும.

* * * இவருவகம் முழுவதையும் ஏகசக்தாதிபதிகளாய் ஆண்டு அனுபவிக்கும் இன்பமும், அவர்க்கெலாகம் புக்கு அனுபவிக்கும் இன்பமும் எதிராக நிற்கமாட்டாதவை; அவைய மோஷப்பாதிரு ஆதமாதபவமாதே எதிரமாலி நுகருகமடிபதாயினும் உத்பதறமாதபவததைப் பதறச் சிறநிணபமாயிருக்கும்; ஆதலால், பகவத் விஷயத்தில் செப்பும் அடிமைமொன்றே இவியதாரும்—எனது ஆழ்வார் * ஒருசையதையில் விநிவாக அருளிச் செயலொன்றதாயிற்று.

திரம்—எதிரம வனத வடகொல் விதரம.

(உஉ)

பாலரைப்போல் சீழ்சிப் பரணாவில் வேட்டையால் *

காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து *—சால

அரிதானபோகத்தில் ஆசையுறுவார்தான் *

குருகரில் வந்துதித்தகோ.

(உஉ)

குருகரில்	திருகரையில்	பரன் அளவில் வெட்டை	{ எம்பெருமான் பகவதி
வந்த உதித்த கோ	{ வந்த அயதரித்த ஸ்வா	யால்	{ தான ஆசையானே,
	மியான ஆழ்வார்	காலத்தால் தேசத்தால்	{ கால தேசவகினும் கை
	{ (விரும்பின பொருள்	கைகழிந்து	{ கழிந்து போவதனும்
	உடனே கைப்பட	சா அரித ஆன	{ மிகவும் தாவமான்
பாலரை போல்	{ வேறுமென்று அரு	போகத்தல்	{ அனுபவதனை
	கிற) கிற பின்ன	ஆசை உற்று	{ ஆசை அதிகரிக்கப்
	கொடுப்போவ		{ பெறது
செழி	செழுவதி	காலத்தான்	கருகுகிறார்.

* * * ஆழ்வார் "பாலரை" என்கிற திருவாய்மொழியில், சிறுபிள்ளைகள் ஏதேனும்பொரு வந்துவை ஆசைப்படநி அதுவே வேறுபெனது பிறவாதம் பிடித்துக் கதறுமாபோலே, எம் பெருமானுடைய புதரனைகளான அபதானங்களில் ஆசையைத்து, காலத்தாலும் தேசத் தாலும் அதிகஞ்சையும் தாவடங்களுவமிருகிற போகங்களை விருகி அகற்றைப் பெரு வதற்காக ஆற்றுவைப்படாசென்றதாயிற்று.

(உஉ)

தோவானைசன் குறையெல்லாந்தீரவே *

ஒவாதகாலத் துவாதிதனை *—மேலிக்

கழித்தடையக்காட்டிக் கலத்தருணமாறன் *

வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததிந்த மண்.

(உஉ)

கோ ஆன் என்ன	{ ஸாகசெய்யான மம்பெ	அனுபவ	{ (சிறு அபேகித்த அப
	ருமான்		{ தானகளை) வெல்
குறை எல்லாம் தீர	{ வவனாக் குறை கனம்	காட்டி	{ வரம
	திரும்படி		{ வெணவ வாதிப்பித்து
ஒவாத காலத்து உவாதி	{ விசேசதயின் திட்ட	கலத்தருணம்	{ தம்மோடு கலத்தருணத்
தனை	{ செல்லுகிற காலத்தின்		{ கை
	உபாதினய	மாதன	{ கம்மாந்வர
மேலி கழித்த	{ தம்மோடு சோத்து கழி	வழுத்துதலால்	{ அதித்தருண
	த்து	இருத மண்	{ துவருவகம்
		வாழ்ந்தது	{ வந்ததை பெற்றது.

*** சித்திரஞ்சயமொழியில் தேசகால விபரஞ்சட்டாளான தன்மையுள்ள அதலிங்க வேணுபெணது அமைப்பட்ட ஆதலாராசு, சாஸனமாதலானவையிலே காலோபாதிவைக கழித்து நிகழ்காலம்போலே ஆக்கிக்கொடுத்தது. இஃது நம்முடைய கைத்தையே தனக்கு வல்லா மாட்டி விருத்தி தன் பண்ணிதது ஞானதையுள் அது உள்பிடுக்கவே வல்லாம் பெற்றுதாய் இஃது பண்ணிதது குணததை * நோவைலாயான பதிகத்தில் பாசாட்டிக் கூறினவிதஞலும் மண்ணுலகம் உய்யு பெற்றதென்றபடி;

காலோபாதிவைச் சுழிப்பதாலது—இதந்த காலத்தில் கழிந்துபோனவற்றையும் தந்தகாலத் திற்போலே ஸாஸனாந்நிகிருமபடியாய்ச் செய்துவைக்கை.

“கலந்த குணமாறன்” என்றவிடத்து, குணம் என்பதை மாதனுக்கு விசேஷணமாக்கி, கிறந்த குணசாலியான கமமாழ்வார் என்று பொருள் கொண்டு, கலந்த மாறனை கழுததுதலால் இஃது மண வாழ்ந்தது என்று உணரப்பாடுமுன். வாழ்ந்தது—வாழ்வு என்று எதிரகாஸப் பொருள் கொள்ளவும் நகுதியுண்டு, வினாவயத்திய வழுவுமைகி. (ந.க.)

மண்ணுலகில் முன்கலந்து மால்பிரிசைகயால் * மாறன்
பெண்ணிலைமயாடிக் காதல்பித்தேறி *—எண்ணிடல்முன்
பொல்முத லான டொருகையல னுள்ளிகெந்து *
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின் விழு. (ந.ச.)

மால்	எம்பெருகான்	முன் போலி முதலான	கண்ணெதிரே தென்பக
மண உலகில்	இவகியுதயிலே	யொருனை	நீற பகவத் கதருச
முன் கலந்த	{ குணமே கலந்த பிரித்த		வந்துக்கன முதலான
பிரிசைகயான	{ தனல்		வந்தை(கண்ணு)
மாறன்	{ ஆதலார்	அகன் ஆய கண்காத	{ அகந பகலா இ.க.வே
பெண் நிலைமை ஆய்	{ கையி எமாதிலை. புடை		{ கவந்தை கண்காத
	{ கண்ண	கையல் தனின் வித	{ விமமோதறி விருதிவி
காதல் பித்து ஏறி	{ பத்தியுமே பித்த அறி		{ ஞாய்
எண்ணிடல்	{ கரித்த	பேச விழுந்தான்	{ அகற்றிலே அதிக குத
	எண்ணிடத்தல்		ரம காட்டினார்.

*** “புணர்தொழுகெண்ணச் கலந்து பிரித்து ஞானாகபத்திரனை வளர்த்தது” எனவருமழையிடக் காது பெருக்குதலும் பாஸேடகாணி போருகப் புறப்பூசும் போலே ஆற்றகல்ல மாவோகச் சிவாக” என்று ஆகாய் துருநாயதிலிருயிக் செயதபடியே, காமசலைஷத்தாலுண்டான ஆனந்தரஸப்ஸாதமிப்பதற்காக எம்பெருகனை ஆறமாணாவிடதிப் பிரித்திருக்க, அகதப் பிரி காதருமைமரிலுள் ஆதலார் கண்ணுலகண்ட பொருளகளை பெல்லாம அஃது எம்பெருமானாலவே கினைத்த வருகதினார் * மண்ணையிருந்து துறாய்ச்வு என்று கொள்ளிற்றுவிதது.

முன்னுமறையில் முதலான என்றதனது எம்பெருமானுடைவ வாய்ப்ப்தம் பெற்ற பொருள் கன் கொன்னத்தக்கன. (ந.ச.)

வீற்றிருக்கு மால்விண்ணில் மிகக் மயல்தனனை *
ஆற்றத்தற்காத் தன்டெருமை யானதெல்லாம் *—தோற்றவந்து
கன்று கலக்கப்போற்றி கன்குக்கு வினுரைத்தான் *
சென்றதயா மாறன் தீர்ந்து. (ந.ரு.)

விண்ணில் விந்நிருக்கும் மால்	பாம்புததில சுழுகதருளி யிருக்கின்ற எம்பெருமான்	சுண்டி கலக்க	தமயிபடு கன்ரு கக் கலக்க (அவனை)
மிக்க மயல் தன்னை	(இவ்வுருவாய் பொழி வில் ஆழவாள் குண டான) மிருகத மீடா மொவடித்தை	மாறான பொற்றி கண்கு உகந்த	ஆழ்வார் வாயா வார்த்தி மிகவும் கனிபபண்டை
ஆழ்வாரு ஆ	தனிலிசனகைகாக	சொன்ற தயா நீங்க	நிகழாத துக்கங்கள் ஒழி யப்பெற்று
தன பெருமைய ஆனது வகலாம் தொற்ற வரது	தன் குண விக்ரமோதி வைப்பவர்க ளொருவர பாசாசெழுமாறு துய கே வந்து	வீறு உணர்த்தான்	ம.ப.ப. வித்திலும் தாம் வாள் பெற்றவரான பெருமையை அரு பரிசு செய்தார்.

*** இஃது * மண்ணிலிருந்து துறாயில் அளவிடக்கூடிய வியோமோஹத்தை யடைந்த
ஆழ்வாருடைய அந்த வியோமோஹத்தை தனியச் செப்பும்பொருட்பு பாம்புததிலையுள்ள
எம்பெருமான் திருப்புளியாழ்வாருடையிலே வெழுகதருளிக் கண்ணுடைய அல்லா வானைக்காண்கதை
காட்டிக்கொடுத்து எம்மக்களெய்க்க, அந்நால் ஆழ்வார் உள்ளவருளிக்கது வாயாசுவாழ்த்தித் தாயர்
தீர்ப்பெற்று, உபயுகிப்புகிறுப தமக்கு நிகர்வலாகையாகிற தமது பெருமேன்மையை * விந்
நிருக்கிருக்கும் திருவவமொழியில் அருளிச்செய்து சொந்ததாயிற்று. (உரு)

தீர்ப்பா லீலாதமயல் தீரக் கலக்குமால் *

ஓர்ப்பாது மினி யுடன் பிரிய *—கேக்க

அறிவுநிக் துறாரு மறக்கலங்க* போகேட்டு

அறிவுபெற்றான் மறன் சிலம். (உரு)

தீர்ப்பா துலாத	தீர்ப்பவர்கள் இவ்வாத [துருவாஹம் தீரக முடியாத]	உற்றுநுட்	தாய்வார் முதலிய உற வினரும்
மயல் தீர	பெரியகாதல் திருப்படி	அற கலங்க	மிகவும் கலங்கி விபீத ப்ரவருதகன்பண்ண (அவ்வளவிலே)
கலந்த	(தேத் திருவாய்மொழி யில்) உந்தகடின	மறன்	ஆழ்வார்
மால்	எம்பெருமான்	பேர் கேட்டு	தொழிநார் சொன்ன திருகாமகளை (வாக ருசிக்கமாக்க) கேட்டு
ஓர்ப்பு ஆதம் இன்றி	(ஆழ்வாருடைய பர்க்குதி வாய்ச்) செத்தம் ஆர யாமல்	அறிவு பெற்றான்	மேரமுறம் தெய்வத உணர்த்திப்பெற்றார்;
உடன் பிரிய	உடனே பிரித்தவனயில்.	செம்!	இது ஆழ்வாருடைய ஞானமாயிருக்கிறது !
கேக்க	முன்னிலை காட்டல விசேஷமாக		
அறிவு அழிகது	கைதப்பம் அழித்ததனால்		

*** மண்ணிலிருந்து துறாயில் ஆழ்வாருடைய உண்டான மயலானது எவ்வளவு தீரப்
பேசுகிறது! யாராலே தீரப்போகிறது; என்னுடையவாழிருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட மயல் தீருமபடி
வாக * விந்நிருக்கிருக்கும் வந்து கலங்க வாய்வாசுவான் மீண்டும் பிரித்தவனவிலே முன்னிலை
காட்டி அநிகமாக வியோமோஹம் தலைபெடுத்தது; அப்போது தாயமார் முதலான உறவினரும்
புத்தாபுத்த திருபணம் பண்ணமாட்டாதே கலங்கி ஏதோ தவறான வழிகளில் இவ் பிரிவாச
முறைமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அக்கவையில், ஆழ்வாருடைய பர்க்குவையை
வழிசாத தொழிபா வந்து அகநோ! குடிசெட்டகே! மறந்தும் புறக் கெதாநாநாசில தலைவரான
ஆழ்வார்க்கு இப்படியும் இவ் அநிகமயல்களாக செய்கது தகுதிவாய் பதவந் பாதவதபங்க
மண்ணே செய்ய அடுபபது எனது சொல்லிவரும்பொது மயப்பொந்த தேர்ப்பாதுநர் எனதும்

மதுவார் தழாய்முடி மாயப்பிரான் என்றும் உலகேழும் விழுவாயிழிந்திட்ட பெருந்தேயன் என்றும் கவளக்கடாக்களிற்றுப்பிரான் என்றும் மணியிலணிதிறமாயன் என்றும் மாயப்பிரான் என்றும் வீண்டுணர் பேசுமான் என்றும் கண்ணபிரான் என்றும் வந்துபுராபதிமன்னன் என்றும் சில திருகாமங்களைச் சொல்லப்படியாவே அந்தத் திருகாமங்களைக் கேட்கப் பெறாதால் ஆழ்வார் மயக்கத்தெரிந்து அறியுபெற்றார் என்றாயிற்று. “கமலம முற்கலனம பேசுநாசில் சின்னாச்சர் கேட்க, நரகமே மயக்கமாரும் காமங்களுடைய உயி” என்ற திருமாயிப்பாசதம் இவரு ஒரு புடை ஸமரிக்ந்தத்தேது.

இப்பாசதத்தின் முடிவில் சிலம் எனதே பாடம் எழங்கியுள்ளது. சிலன் என்றிருத்த பாடம் எப்போதோ இக்காலம் மாறியிட்டே என்று அழகிய மனாணாச் சேயர் அருளிச்செய்யக் கேட்குநாசை. சிலன்—ஸதாசாபரான, மாறன்—ஆழ்வார் என்பது. “சிலன் மாறன் பேர்கேட்டு அறிவு பெற்றான்” என்று அக்ஷயம் காண்க. (ந.க)

சீலமிது கண்ணன் திருமாத தாணாந்து *

மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து *—சாஸ

வருந்தி பிரவம்பகலம் மாறமல் உப்பி

டிருந்தனனே * தேனருகுக றேறு.

(ந.க)

சீலம் மிகு கண்ணன் திரு கமததான் உணர்ந்து	மேன்	அவன் தன் மேனி கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து
மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து

*** மேந்திருவாய்மொழியின் மோழித்து அறியுழிந்து கிடந்த ஆழ்வார், தோழியார் கள் நாயமாணச கோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த வாய்நடைபுடைவிய எம்பெருமானுடைய திருகாமங்கள் பாலத்தையும் பரந்தாவித்ததனால் பராஸங்கியமாக அக்கத் திருகாமங்களை செவியிற்படவே மோதும் சீக்கிர தெளியுபெற்றார், பிரிவாற்றுகை அறிகமரக வருத்தத் தொடங்கியது. அகனால் அப்பெருமானுடைய திருவெனியை மாகணஸாக்ஷரகாரமாக வன்றிக்கே பரந்தாகுமரகவே வரகந்தாதகரிசுரே மனமொனதே தமது விநயபந்தை வெளியிட்டு இடைவிடாது கூவிக்கொண்டிருந்தார் * சீலமிய மாக்ஷிபயில் என்கிறது. (ந.க)

மறுதிருவுடைய ஈசனுக்கப்புகு *

வேறுபடிவேனனுடைமை மிகவுயிர்—தேறுங்கால் *

எனறனக்கும்வேயிடா வேனுமாதன்தரகாருஞ்சே *

கந்தமக்தப்பெருக நன்னு.

(ந.க)

மறுதிரு உடைய	சான்	உபபுகு	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து
மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனான் மேன்கண்டு மேவுதந்து

*** வேறாகத்தொன்றில் இருக்காரணம் என்பதுதான் உப. சமஸ்கிருதமொழிதான் துறந்தாத, பூர்வமகாசாயண வேதாசாரணமென்று செவ்வும் நித்தந்தித்திருக்கையாலே அதனை உபயோகித்தி * நான் நத்தெய் திருவாய்மொழியில், எனது இருக்காரணம், எனது உபயோகித்த தனித்துப், பரணதவம் பிறி கொணர்நிலையென்று கையெழுத்து கொண்கணியாகக் காட்டியருளின ஆழ்வாறு திருவாய்மொழித் தொழுவதே கையெழுத்துப்பென்றதாயிற்று. ... (சு)

கையெழுத்து சக்கரத்தோன் காநிலநிலிகளே யிருக்க *
பொய்யாகப் பேசும் புறனுரைக்கு *—மெய்ப்பான்
பெறாற யுகசித்த பேரருளின் தன்னமதனை *
பொறநினனே மாறன் பொலிந்து. (சு)

காதல் துணியினால்	புறநாடு வினாத்தொழில்	மெய் ஆன பேற்றை	உணர்மையான புறநாடு
இருக்க	அன்பு நிகழ்வதற்குக்க	உபகரித்த	தன்னை
பொய் ஆக பேசும்	கடமையப் பேசுகின்ற	பொ அருளின் தன்மை	உதவிசெய்த
புறன் உவமர்ந்து	வருகை வார்த்தைகளை	தன்	மதுரை அருளினால் தீர
அக ஆறும் சக்கரத்	பேசுதருகை	மாறன்	கையெழுத்து
தொண்ட	கொண்ட	பொலிந்து	திருவாய்மொழி
	திருக்காசாயணத்த திரு	பொற்றன்	திருவாய்மொழி
	கையெழுத்து		திருவாய்மொழி
	கையெழுத்து		திருவாய்மொழி

*** எம்பெருமான தன் பங்கவில உபாஸ்துருகி பக்திபெயரவா திறத்தில் கருணைபுரிவது பேராலே, உள்நூற்றின் பக்தியின் திக்கே கபடமான பந்தினைச் செய்வது திறத்திலும் கருணை புரிவதுண்டு; இவற்றை ஆழ்வார் தம் பக்தியிலே அறுபதுவந்தினைகள் கண்டாசாதலால், தாம் கண்டவற்றை * கையா சக்கரத்திருவாய்மொழியில் எழுத்துரைத்தாராயிற்று.

“கையாருஞ் சக்கரத்திறை” என்பது ‘உபகரித்த’ என்பதிலே அகவியிக்கும்.

புறனுரை = மெய்தனை என்பது. உன்னையினால் வெளிப்பெற மாந்திரத்தி கொண்டு வந்ததை, முறைய திருவந்தாதி (41.) “புறனுரைபேசுகின்ற” என்றது உவமம். ‘புறனுரை’ என்பதற்குப் பதிகொள என்கிற பொருளும் உண்டு, பெரிய திருமொழியில் (6-4-7.) “இவன் பொல்லான் திரைத்தானென்று புறனுரை கேட்பதன்முன்” என்றது கையா. ... (சு)

பொலிக பொலிகவென்று பூமகன்கோன் தொண்டர் *
மலிவதனைக் கண்டுக்கு வாழ்த்தி *—உலகில்
திருந்தாதர் தம்மைத் திருத்திப் மாறன்சொல் *
மருந்தாகப் பேருமன மாக. (சு)

உலகில்	இவ்வகையில்	திருந்தாதர் தம்மை	திருந்தாமலிக்குப் பவந்
பூமகன் கோன் தொண்டர்	மருமாறுக்குத் தெரண்	திருத்திய	கலை
உலகில்	உலகினால் துணியுண்ட	மாறன்	உபகரித்த முகத்தாலே
உலகில்	மருத்தியைக்கண்டு	சொல்	திருத்தியருளின்
பொலிக பொலிக என்ற வாழ்த்தி	உலகம் பூரித்து	மருந்தா ஆக	ஆழ்வாருடைய
	காழக வாழ்த்து கொண்டு	மனம் மாள் பேரமம்	பூரிவதற்குக்
	பக்திபெயர் சாஸனம்		மருந்தாப்பெற்ற
	பண்ணி		மனம்மாள்வதே தொழில்
	(அவனாகவரும் திருவாய்)		

* * * இஃதே * கண்ணுதாச் முறுவளிப்பனிலே * கொடுமுலகம் காட்டேலென ஐதவார்க்கு இவ்விதத்தில் இருப்பு ஒருவாறு போக்குமுகமாகக் காணப்பெருமான புதிதையுண்டவத்தினை மலிகிருக்கும்படியை இவ்வித காட்டித்தொடுக்க, அதுகண்ணு * பொலிகப்போலிக கொண்டுபோற்றிவும், இன்னமும் திருந்தாத எம்மவர்களை உபதேசகனவர்களே திருத்தியும் அவரபணித்த திவ்ய ஸூக்திகளே கம்முண்டபு முன்னமகலங்கள் சுழிய அருமருகது எனநதாபிந்து. (சஉ)

மாசறு னோதிக் கண்ணன் வந்து கலவாண்மயால் *

ஆசைமிகுது பழிககஞ்சாமல்—செறவே *

மண்ணில் மடலுர மாற னோதுமித்தான் *

உண்ணவேகத் தான்பிறந்தவர்.

(சாஉ)

மாச அறு னோதி	}	கிர்மலமண்ண கொடுமைய
கண்ணன்		புதுபுது
வந்து	}	அம்பெருமான
கலவாண்மயால்		கொருவன் வந்து
மாறன்	}	மயசுவேஷம் தரிசாவை
ஆசை மிகுது		யினுலே
பழிக்கு அஞ்சாமல்	}	ஆறவா
		ஆசை தாசப்பெற்ற
	}	(உரை) தாயாரு உரை
		ஒருகூடைய) பழிககுப்
		பின் வான்களமல்

சச அறு

தான் பிறந்த உரை வன்

நடுவன்

மண்ணில்

மடல் வன் ஒருமித்தான்

சசமெல்லாம் கடந்த,

தாம்பிறந்த திருக்களில்

துள்ளாக்கொண்டும்

செய்குமபடியாக

திவ்யவகத்திலே

மடலாருகையிலே துறந்

கிணர்.

* * * இஃதே * பொலிக பொலிகளிலே * மலியுஞ் கடலொளி மூர்தி மாயப்பிரான் கண்ணன் தன்னை * எனது வடிவத்தையும் குணங்களையும் சொன்னபயத்தையும் அதுவந்தித்த இப்படிப்பட்ட அம்பெருமானோடு எம்மசுவேஷிகைப் பெறவேண்டுமென்று கோலிக் கையை கீட்ட அப்பெருமான் அகப்பாடுதே கைகழிந்து கிற்க அந்நாலை கலவகி மட்டுள்ளவையிலே கா கைத்தாசாழ்வார் என்கிறது.

சசறவே என்றவிடத்து 'சசறவே' என தும் பாடமுண்டென்று விவாகியான தந்திக்காண்கிறது.

ஊர கிணத்தமடல் ஊரவு மொண்ணுதபடி *

கூரருஞ்சேர் கன்துலுடன் உழுகின்ற—பேராமல்

நீதுசெய்ய, மாறந்திருவுள்ளத்துச் சென்றதுயர் *

ஒதுவதில் கெள்வனேயோ.

(சச)

ஊர கிணத்த	}	தாம் ஊர்வதாச கிணத்
மடல்		தத் தொடகிண
ஊரவு மொண்ணுதபடி	}	மடலை
உள் துருள் சோ கவகுல்		உரமுடிவாதபடியாக
உடன உழி, கிணது	}	மிகுந்த இருள் செறிந்த
பேராமல்		துரவானது
	}	தன் பரிவாசகத்தோடு
		கோந்து கிணது
		தொலையாமல்

நீது செய்ய

மாறன்

திரு உள்ளத்து

சென்ற

அரை

இங்கு ஒதுவது

எகவனே து

{ உபத்திரவம் செய்ய, (அதனான)

ஆறவாருடைய

திருவுள்ளத்தில்

சொந்த

அபாந்தை

{ இருகூடகதே தவாப்ப

தாண்ட

எப்படி முடியும்?

* * * இஃதே திருவாய்மொழியிலே மடலாருகையான துருப்பட்ட ஆழ்வார் அது செய்யமுடியாத படியுக்கு இருள் செறிந்த இராப்பொழுது வந்து இடைநிறுத்த கிணது; அதுவுமல்லாமல் மிகை

அவையெல்லாம் நான் பண்ணிற்று; அந்நாலு அன்பமுற்ற ஆழவா நனடய * ஊசெல்லாக்குஞ்செயில்
விவரம் வாய்மொழி தெய்வொருவது, தாயிதும், தெய்வம். (சச)

எங்கனே நீமுனிய தென்னையினி கம்பியுறகு *
இங்கனே தோனயகின்ற தென்முன்னே * — அங்ஙன
உருவெளிப்பாடா வுரைத்த தமிழ்மாரன் *
கருதும்வாக் கிணபக் கடல். (சச)

நீ	தோழியும் நாயகரு மான சிவன	உரு வெளிப்பாடி	உருவெளிப்பா டெ ன்
இனி எனனை எவயினே	இனி எனனை சிறனாகு மோ?	உரைத்த	ஹம் பரிசிலே
முனியது			அருளிச் செய்த
கம்பி அழகு	திருக்குறளாகுடி கம்பி யின வடிவமுமானது	தமிழ் மாரன்	தாராவிட மேதப்பவாத்த காரன் கம்பிந்நான்
என் முனனே	என் கண்களினதில்	கருதும்வாக்	தம்மைச் செதிப்பவ ளாகு
இவனே தோன்ருகின் றது அகன	இதோ பாதபகமாபத் தோற்றுகன் ம தே தி; கனது	இன்பக் கடல்	ஆனந்த வாசகமாயிருப் பா.

* * * திருக்குறள்குடி கம்பியின் நிவலாவயவென்கநாயம், நிவலாபாண லெளகதரியம்,
நிவலாயுதவென்கதாயம் ஆகிய அழகுகளிலே கெளுப்பறியுண்ட ஆழவா அந்வாறழம் அவந்
தைபே வாய்மொழுவாகிற்க, அதுகண்ட தாய்க்கா சிறி திசுறிக்கபுக, 'கான் சிவன சிவரிக்கு
மனனிலே சிறிதென்றெனிலையே, உருவெளிப்பாட்டாலே கம்பியின அறகு என் முனனே வந்து
தோன்ருகின்றதே! இனி எனனை சிவன பகவத் விஷயத்தில் வினா மிடகப்பார்ப்பது பய
னற்றதேயாகும்' என்று தெரிவித்தகம * எங்கனேயோ திருவாய் மொழியின் பரமேயம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஆழவார்க்கு இன்பமும் அன்பமும் கலந்து உண்டாயிற்று. அப்
படிப்பட்ட ஆழ்வாசைச் செதிப்பவர்களுக்கேதோ வெள்ளில, ஐ நூலும் அன்பமுண்டாகப்பலகதி
யிலை, இன்பமொழாகும் என் னும் வாரிப்பித்த நுனிஞாயிற்று. (சச)

கடன்கூலத் தீசனை முன்காணாமல் கோந்தே *
கடனா லுனுகிக்க லுற்று * — நிபமாக
வாய்க்தலுயித் தான்பேகம் மாற னுரைத்தனை *
ஆய்க்குணப்பா னட்செய்கொற் றா. (சச)

கடன் குலத்த	கடல் குழந்த நிலவுகத் தீவ	அவன் ஆய் தான் பேசும்	அவனாவே தாம் அனு கரித்தப் பேசின
காண	எம்பெருமானே	மாறன்	ஆழ்வானுடைய
முன் காணாமல்	கணமுனனே காணப் பெருமல்	உரை அறன்	மூலேந்திகளை
கொந்த	கிணைப்பட்டு	ஆவரது உரைப்பாள்	வைபவமயிற் அறன்
கடன் ஆ அனுகரிக்கல்	அகனத் தாம் அனுசரித் தத தரிக்கப் பார்த்து	ஆன் செய	ஆழ்வார்க்கு அடிமை செய்ய
உற்ற			
திடம் ஆ வாய்த்து	திணைவி அந்நிலவா யம் கொண்டவரைய	கோற்றார்	கொண்ட கோத்தவரன் கள்.

* * * தீழ் * எங்கனவோவென்று நுவலாய்மொழியில் உருவெளிப்பாடாய்ச் செய்ததிற்தனை
போகி வாசகா நதாதக் காணப்பெற்றதிலையே; அந்நால் ஆழவார்க்கு கலையும் மிக்கதாயிற்று;

அந்த க்ஸேசுந்தை எவையுமாயிலே போகுக கொள்ளலாமென்று பார்த்த ஆழ்வார் 'அனுகரித் துத்தரிதருள எனது ஒளியின்றி' என்று நினைவுவந்தபொழுது அப்படியே நற்பாவ பாவனை கொண்டு தீபதினொன்றை * கடல் குதலநகரின். அப்படியுடைய ஆழ்வாருடைய அநுரிசெயல் களை நசமறிகது இதவல்லவர்கள் யாவதேர் அவர்கள் ஆழ்வார்க்கு நித்யநைநகரியம் பண்ண கோன்பு நேரற்றவர்களெனக் கொள்ளத்தகுவர் என்றதாரிற்று. (சக)

கோற்ற கோணபாதியிலேன் உன்றனைவிட் டாற்றவில்லேன் *
பேற்றக்குபாய முன்றன் போருளே—சாற்றுகின்றேன் *
இங்கென் னிகுபென்னும் எழில்மாரன் சொல்லல்வார் *
அங்கமரர்க் காசா வழிது. (சஎ)

கோற்ற	ஸாதனாதுஷ்டாஸம் பண் ணிப் பெறுபட்ட	சாற்றுகின்றேன் இங்கு	அனுகரிசுகின்றேன் ; இவளியுயர்த்தில்
கோன்பு ஆதி	சுருமியோகம் முதலான வந்தது	என் திலை என்னும்	எனதுடைய உறுதி
இலேன்	உடையெனவல்லேன் ;	எழில மாதன் சொல் வவ்வர்	இதுவாயிருக்கும் என் தருளிச் செய்தவரான அழகுப ஆழ்வாருடைய திருவாய் மொழியை இதவல்லவர்கள்
உன் தலை விட்டு	தாசகருப போகவரு பிருக்கிற வுன்றை விட்டு	அருகு அமரர்க்கு	திருநாட்டுக்குச் சென்ற பிண்பு
ஆற்ற வில்லேன்	தரித்திருக்க சகதனை லேன்;	அமரர்க்கு	நித்யவாதிர்களுக்கும்
பேற்றக்கு உபாயம்	புருஷநாத ப்ராப்திக்கு சாதனம்	ஆதா அமுத	ஆதாத அமுதமாயிருக்கப் பெறுவர்.
உன் தன்	உன்னுடைய		
பேர் அருளே	பாமகிருஷ்ணியே (என்று)		

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய நித்தேதனை விஷயிகாதத்திற்கு இடைநிறுத உபா யாத்கரவகளில் தலைநித் உடையேனாவேன்; *உன்னுடைய நித்தேதனை சுருஷபதியே ஸாதனம்' எனகிற மறநாசிகவாஸ முண்டியேன், இதுவாயிற்று என்னுடைய க்ஷணமே—என்று நம் உறு த்துடைய * கோற்ற கோணபாதிலேன் எனகிற சுரு வாய்மொழியில் விண்ணப்பாக செய்தவரான ஆழ வாருடைய நித்யவாதிக்களின் இதவல்லவர்கள் இவையித்யியில் ஸாம்சாந்யயக்களையறப்பித்த பிண்பு பசவ்யதத்திலும் நித்யமுகத்தர்களே மிகவும் கொண்டாடப் பெறுவர் என்கை. (சஎ)

ஆன வழிதாழ்வா ராதரித்த பேறுகளை *
தாராணவ்யாலே தளர்க்கு மிக *—தீராத
ஆசையுடனாற்றுகை பேசி யுமமத்தான் *
மாசறுகீர் மாறனெம்மான். (சஉ)

எம்மான்	அஸமதஸ்வாயியம்	மிக தளர்க்கு	மிகவும் கெடுகிறவப மட்டு
மாச ஆற சே	குத்தமற்ற திருக்குறைய களை புடையவரு மான்	தீராத ஆசையுடன்	அநபவதநாகவ்யது தீர மாடாத அபிக்ஷேசத் தாலே
மாறன்	ஆழ்வா	ஆற்றுகை பேசி	தம்முடைய ஆற்றுகை மைய வெளி மிட்டு
ஆதரித்த பேறுகளை	(திருக்குறையவியிலே) தாம் ஆசையுடைய பேறுகளை	அலமத்தான்	வருக்திருர்.
ஆசையுடனாற்றுகை தாராணவ்யாலே	ஆசையுடைய பெருமான் அருள செய்வானம் யாலே		

*** திருக்குடத்தை பெய்பெருமானபக்களிலே ஆழ்வார் விரும்பின பேறுகளாவன—
குளிர்கோக்குதல், குசுவம்சன்ம பண்ணுதல், நழுவுதல் முதலியன. அவற்றை ஆராவமுதன் தன்
தருணமையாலே ஆழ்வாருக்கு மிகவும் களாகது தம்முடைய ஆற்றுகையைப் பேசினாராயிற்று * ஆரா
வமுதே பென்னும் திருவாய்மொழியில், திருக்குடத்தை பெய்பெருமானாகு * ஆராவமுதாழ்வார்
என்றே ஸம்பிரதாயத்திருநாமம், “ஆராவமுதா, ஆரவாசாதரிதே பேறுகளைத் தராராமையாலே”
என்று கெள்பிரித்துப் பொருள்கூறுவது கிறிதும பொருந்தாது. (சுடி)

பிறந்துலகங் காத்தளித்தும் போருட் கண்ணாறு * உன்
சிறந்தகுணத்தா லருகின் சீலத்—தூத்தவிரிந்து *
சோக்தனுபலிக்கும் நிலை செய்யெனற சீர்மாறன் *
வாய்க்தபதந்தே மனமே னாவது.

பிறந்த உலகம் காத்தது அளிக் கும்	பல பிறப்பும் பிறந்தது உலகங்களை யழித்த கருணா நின்ற	சோக்த அனுபவிகதும் நிலை	பொருகி அதுபவிக்கும் படியான நிலைமையை
பொ அருள கணமுற	பரிமதபாளுவான் கண னபிரானே !	செய் னன்ற சீர் மாறன்	செய்தருள வேணு மெனற பிராத்தித்த
உன் பிறந்த குணத்தால்	உனது உயர்ந்த திருக் குணங்களால்	வாய்க்த பதந்தே	ஆழ்வாருடைய பிராத்தமான திருவடி கணிசெய்யே
உருகும் சீலம் திறம் தயிர்த்து	கெஞ்ச உருகுமடியான தன்மை நிலவி	மனமே னாவது	கெஞ்சே சீ பொருத்தி யிரு.

*** விபவாவதாரகுண சோக்து தங்களைச் சிதை செய்யப்புகுந்த ஆழ்வார் அவற்றைச்
சித்தை செய்ப முடியாமல் கெஞ்ச உருகிப்போகவே, அந்த எம்பெருமானையே கோக்கி
‘மீசானே ! இப்படி உருகிப்போனாமல் தரித்து கின்று அனுபவிக்கும்படியான நிலை க்ருணப
பண்ணி வருளவேணுமென்று * பிறந்தவாறுமென்கிற திருவாய் மொழியில் பிரார்த்தித்தவர் ;
அவருடைய திருவடிகளை சித்திக்கத் தக்கன—ரானாராயிற்று. (சுடி)

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்லவாழ் புதப்போய் *
நாளினிந்து விழ்த்தவ்வுர் தன்னருகில் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுறற்ச சோன்ன சொலவு கற்பா தங்களுக்கு *
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

மாறன் தான் மா கலத்தால்	ஆழ்வார் திருத்த பிரமத்தோடே	துன்பம் உற்று சொலவ	உருகி வருகிற செய்த
திருவல்லவாழ் புர போய்	திருவல்லவாழியே சொனது சோப் புறப் பட்டு	சொலவு	புனைவித்தனை
அவ் வார் தன் அருகில்	அகத்தறவின் ஸபீபத் நில	கற்பார் தங்களுக்கு	கற்றுமவர்களுக்கு
இளைத்து வீழ்ந்து லேன்	தளர்த்து விழுந்து அதனு மேலே	பின் பிற	இவரி மேறும் வேறு பிறப்புகள்
கலகி	(தொழிமாருடைய கிடைத்தவகளுக்கா தும்) கணிவுபுட்டு	பிதக்க வேண்டா	பிறக்கவேண்டியாரை (குத்தினாராய்வு மாகும்).

*** திருக்குடத்தையிலே தம்முடைய மனோகர விழ்த்தியொருத ஆழ்வார் திருவல்ல வாழ்
காரியவது சென்று களிப்போமென்று அங்கேறச் செய்வா புறப்பட ஏ முட்ட முடியப் போகப்
பெருமே புறச்சோகையையிலேயே நாளிந்து விழுந்த ஆற்றுகை களைபுரண்டு அருகிசெய்த

* மானேய்க்கொங்கு, திருவாய்மொழியைக் கற்பாக்களுக்கு இனி பெருவாளும் பிறவித்தன்பம் கோரமே பேசின் பமெய்தலாகும் என்றதாயிற்று. (சக)

வைகல் திருவண்ணங்கு வைகு மிராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்கொள்! செப்புமென *—வைகலிந்த
காதலுடன் னாதலும் காசிமாறன் கழலே *
மேதினிமீர் கீர்வணங்குமின்.

புன் இராமனார் திருவண வண்ணம் வைகல் வணமு	பதவகவட்டகதனை! திருவணவண்ணிலே பெய்து மூல னாழா தருளி மிருகவினா	வைகு மிராமனுடன் தாது வினா	மிசப்பெரிய ப்ரோமத் தடனை அந்தப் பதவகவண்ணத் தாதுவிட்ட
இராமனுக்கு வைகல் செய்கை தனை செப்பும் என	புரீராமமிராமனிடத்திலே வணது செய்கைதனை சொல்லுகவோ கொன்று	காசி மாறன் கழலே மேதினிமீர் கீர் வணங்குமின்	ஆத்காருடைய திருவடி களைபே பூமியிலுள்ளவர்களை! கீர்க்கு வணங்குகோன்.

* * * பாதிக்கினை வினிதது 'நிங்கள் திருவண்ணங்குமினிலே சென்று அங்கு னாழகருநரிபிருத்
கின்ற விடவந்திருக்கின்றவாளை புரீராமமிராமனுக்கு என்னுடைய விதத்திலேயுள்ளவையத் தெரி
வித்து அங்கிருந்து நல்ல கமலாசாரம் கொணடுவதேனும்' எனது * வைகலிந்த காதலினை வாயிலே
சொல்லி அங்கப்பதவகவினைத் தாதுபேசுவிட்ட ஆத்காருடைய திருவடிகளை வணங்குவதே
மாவிலதநவர்களுக்கு நல்மென்றதாயிற்று. (சக)

மின்னிடைவார் சேர்சண்ணன் மெத்தெனவந்தா னென்று *
தன்னிலை போய்ப்பெண்ணிவையாந்த! தான்தள்ளி *—உன்னுடனே
கூடேனென்றமே தருகையர்கோன் தான்தொழுவே *
நாடோறும் கெஞ்சமே! நல்கு.

மின் இடைவார் சேர் சண்ணன்	மின்னிடைவார் தண்ணன் கூடைய புடைவக காண ஆபகரியோடு சொல்லு பொது போக கினை கண்ணப்பரான்	பெண் நினை ஆய் தான் தள்ளி	வந்தி பாதிக்க வகைதது (அப்பெரு மானைத் தரம் திரவகரித்த
மெத்தென வந்தான் என்று	(அதனுள்) தாமதத்து வகதாவினென்றெனனி (ஆழவார்)	உன்னுடனே கூடேன என்று மனமு	உன்னோடு சேரமாட்டே இன்னது வகை
தன் நிலை போய்	தாமத தன்மை தவிரப் பெற்று	குருகையர்கோன் தான் தொழுவே கொஞ்சமே!	சுடிகொடுகைய திரவகவையே தொழ மாறு மனமே!

என்தோதுக கங்கு எப்போதும் அருள்செய்வாயாக.

* * * மேற் திருவாய்மொழியில் தாது விட்டவாதே எம்மொருவரின் துடிவர, இப்படி காம்
தாது விட்டவாதே வேண்டும்படி தாமதத்திற்கு என்னவாறா மிருக்குமென்று ஆராயகத
ஆழவார், இவன் வேறு பெண்குரோடே வகைதருகது போதுபோக்கி விருகதாளத்தின் என்று
கருதி ப்ரணா. கோஷத்தாலே றீ எனகன் கோஷத்தாலே வகலாகாது, உன்னோடு காண கூடமாட்ட
டேன என்று வதவகைததுத கள்ளின்படிவகை கூடம் * வினவிடைமடவார் திருவாய்மொழி.
இவகதேன வினாசவங்கெண்டாடின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை சாணமென்றதாயிற்று. (சக)

நல்லவலத்தால் நம்மைச் சேர்த்தோன் முன் நண்ணுரை *
வெல்லம் விருத்தலிபூதியெனென்று *—என்.கையறத்
தாதுருந்தவலத்தும் தமீழ்மாறன் சொல்லலார் *
வானவர்க்கு வாய்த்தருவார்.

நல்ல வலத்தால்	(பத்து பதித்தல் முதலிய) நல்ல வன்மை வாய்	நல்ல அற	முடிநிலிநொயல்
நல்ல செத்ததோன	(கடலை நீக்கி) நம்மைச் சொல்லிடுக தொழுவன்	நான் இருந்து வாழ்த்துமா	தாதிருகது வீதோதாம் பணனின்
முன்	முன்னம்	தமிழ் மாறன் சொல் வலமார	ஆற்காருடைய ஆஸ்திக இலைய அதிகரிக்க வல் வலர்கள்
நன்னுரை வெல்லும்	பணைக்கரை வென்றவன்	வாணவர்க்கு	சித்யஸ விசிகளுக்கு
விருத விபுதியா வந்து	ஒன்றோடொன்று போத விருத விபு திகிற புண்டையு வென்று புரங்கப் பேசி	நவந்த ருரவன்	பொருத்தமான குருக்க ளாவர்

*** நவந்தரூபத்தினாலில் துதுவியிடேவென்றுவடி எம்பெருமான் தாமதித்திருந்ததனாலே பரணவிரோதம் தலையெடுத்து 'உன்றோடே கூடமாட்டேன்' என்று உறுதிக்கொண்டிருக்க ஆழ் வான எம்பெருமான் நல்லவலத்தால் சேர்ந்துகொண்டான்; நல்லவலமாயது — பத்து கழல் முதலிய விஸேபகரணவகளைப் பதித்துக்கொண்டதும், பலவகையாக வாக்குவாதங்கள் செய்தல் முதலியவையாம். அவை மேற் திருவாய்மொழியில் விசயம். இங்ஙனே நல்லவலத்தால் கூடு வித்துக்கொண்ட பெருமான், முன்னே மறாபலகைகளையும் வென்றவனாதலால் அபிஷேகசன நம்மை வெல்லுதல் அவனுக்குப் பணிதீர எனவிருத ஆழவார்க்கு எம்பெருமான் தன்னு டைய விருத விபுதிப்போகத்தாம் காட்டிக்கொடுத்து இவையும் பாரீர் என்ன, அவனமே பார்த்து வாழ்த்தின * கங்குசு, மெனற திருவாய்மொழியை ஒதுவல்லவர்கள் வானவரானும் கொண்டாடப்பெறுவாக எனததாயிற்று. (இங்)

தூவை முதலாம் கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக வென்னுமன் என்றும் * — பாவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்தப் பேசும்பாரக்துசன்தன் *
சொத்தேனில் நெஞ்சே! துவன்.

(இசு)

கண்ணன்	கண்ணபிரானுடைய	பரவு மனம் பெற்றேன்	அதுபயிக்கும்படியான
குரவை முதல் ஆம் கோலம் செயல்கள்	எனக்கீடை முதலான அழகிய விசயத்தா களை	என்றே களித்த பேசும்	நெஞ்சு படைத்தே னென்ற களித்தரு வரிச் செய்த
இரவு பகல் என்னுமன்	இரவு பகல் என் திற வாசியின் விசயக் கை வலவந்தும்	புரங்குசு தன்	நம்மாழ்வாருடைய
		சொத்தேனில்	பூசலுத்தியாவிற மத விபிஷ
		நெஞ்சே	தூவனமே.
		துவன்	சீ நிபுடபித

*** கண்ணபிரான் செயதருளின் பாணக்கீடை முதலான திருவாய்மொழி கங்குசு அக்களியே அக்கோ ராத்த விபாகமற எப்போதும் சபிப்பதி ஆவந்தறவே அநுபயிக நம்படியான நெஞ்சு பெற் றேனே! என்று மிக்க களிப்புடனே * குரவைவாய்ச்சியா பஞ்சம பேசின ஆழ்வாருடைய பூசலுத்தி பமுதமே கங்குசு பரமபிரக்யம் எனததாயிற்று. (இசு)

துவளவகை மால்திறந்துத் தொன்னலத்தால் * நானும்
துவளவதன் சீலமெல்லாம் சொன்னுன * — துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் அழகுநின்ற மாறன், அதல்
மன்னமுபப்பால் வந்தமால்.

(100)

முன்னம்	சீழ்த்திருவாய் மொழி		
அதுபவத்திலு	என்பெருமான்	அவன் அது சீர் மால்	குற்றமற்ற கல்பாண
	வணடல் கருகிறதக்	நிறைவு	குணங்களை அடைய
	கல்		எம்பெருமான் விகித
அவன் அது	ஒரு குறையு மின்றிவோ	கொல் நலத்தால்	இயற்கையான பக்தியி
	பட்டாணமான் அவன்		ஒரு
முற்றி நின்று மாறன்	நிலைம லென்றி ருந்த	எனரும் அவன் அது	சித்தி சிந்தித்தபடி
	இவ்வா		விருகின்று
அதில் மன்னும் உலப்	அவனுபவத்தில் பொரு	தன் சிலம் கல்வாம்	தம்பதனை பெய்வன
பால் வந்த மால்	கதி சிறப்பியற்ற	சொன்னான்	அருளிச் செய்தார்.
	ஆனந்தத்தாலுண்டான		
	விபரமோதமத்தினால்		

*** இவ்வாறில் மாறன் மால் தன் சீர் மால் மொழியானது ஆறவார் தன்முடைய படிக்கின்ற தானம் தெரியலானது எனது நடவடிக்கை நிரிசெய்தபடியே இவ்வாறே நிரிசெய்கிறார். "மாறன் தன் சிலம் கொண்டு சென்றான்" எனவருமா? வேறுபாடு உண்டென்றே நினைக்கக் கூடியது. குறையுள்ள எம்பெருமானை விகித நிறைவு பக்தியுடையவர்க்கு கருகத்தக்க படிக்கின்றபெல்லாம இத்தகையவைய மொழியில் ஆறவார் அருளிச்செய்தார்; அருகருக் காணாமென்னவென்னவில, சீழ்த்திருவாய் மொழியில் விரிந்த அகம்பவமே எனவருவதே. (101)

மாறனுனோ தான் கலந்து வாழப்பெறுமையால் *
காலனைத்து தன்னுடைமை தானடையக்—கோலயே *
தானிகழுவெண்டாமல் தன்னிலிடல் சொல்மாறன் *
ஊனமறுசீர் நெஞ்சே யுண்.

(102)

மாறனுனோ	பரம புருஷானு		
தான் கலந்து வாழ	தாம் கூடி வாழல் பெரு	தன்னிடம் சொல்	அவன் தன்னுடைய
பெருமையால்	மையான	மாறன்	முதல்கால்க காலமக
தான் கலந்து	மிகவும் தளர்ந்து		தட்டல் விட்டு
			கண்டபடியை அரு
			ளிச் செய்த ஆறவர்
			குணம்
தான் கலந்து தான்	தமமுடைய ஆள் வந்த	ஊனம் அது சீர்	குற்றமற்ற திருக்கல
அவையால்	யவனின் பெயர்வாம்		யான குணங்களை
		கொடுத்தான்	மனமில் அனுபவம்
கொலி தான் இகழ	கலப்பதற்கு முன்னமக		மாற
பெண்டாமல்	விட வேண்டாமல்		

*** ஆறவார் தான் எம்பெருமானுக்கு கூடி வாழப்பெறுமையால் மிகவும் தளர்ச்சி யடைந்து ஆறவர்க்குள்ளொரு மாறன் விடல் அருகருக படியை * மாறனாகவாய் வந்தது இவ்வாய் மொழியில் அருளிச் செய்தார் எனவருவது. அ. சீழ்த்திருவாய்மால் "குறையின்றி யெல்லாம் என கிற திருவாய் மொழியின் காட்டினர் இவ்வாய் மொழியில் விரிந்த அகம்பவம் நிரிசெய்ததற்காக "கொலி தான் தானிகழ வேண்டாமல்" எனவருவது சொல்லுதல் அகம்பவம் மொழியில் ஆற மாறன்குள்ளுள்ளொரு மாறன் ஆறவர்க்குள்ளுள்; இத்திருவாய் மொழியில் அவ்வாறே மனநிலை ஆறவர் தன்னுடைய விடல்பெய்கதொரு கூறல் வாயி பெயர்வது. (103)

உண்ணுஞ்சோறுதி பொருழன்று மெம்பெருமான் *
கண்ணுண்ணெந்நீர்மல்கிக் கண்ணினினஞ்சுள் -- * மண்ணுலகில
மண்ணுதிருக்கோளூரில் மாயனபால் போம்மாறன் *
பொண்ணடியே நந்தமககுப் பெண்:

(இஎ)

உண்ணும் சோறு ஆத் ஒரு மூன்றும்	உண்ணும் சோறு முத லான தாசக பொருத கொடியனன மூன் றும்	மண் உலகில் மண்ணு திருக்கோளூரில	நீலநிலையலகில் கிண்பெத் திருக்கூறு திருக்கோளூரிலுள்ள
மெம்பெருமான் கண்ணன் என்பே	மெம்பெருமானாகிய புதி க்ருஷ்ணசோ ளன்று அத்பலவயித்துருந்து	மாயன் பால் போம்	தந்தமர் நிதிப்பெருமா ளிடம் செவகப புறப் பட
கண் இன்னகன் நீர் மல்கி	இரண்டு கண்ணரிடும்நீர் தனும்புப்பெற்று	மாறன் பொன் அடியே கம தமக்கு பொன்	ஆழவாருடைய அழகில் திருவடிகளை கமக்குத் தனமாகும்.

*** "வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்" எனற படியே சோறு நீர் வெற்றிலைகளாகிற தாசக
பொருத பொய்யகனெல்லாம் கண்ணினெம் பெருமானே பொனிற அத்பலவயிதும் கிம்பப்பெற
திருந்து கண்ணினாச் கொண்டே நிருபணியதான ஆதவார் * உண்ணுஞ்சோறு திருவாய் மொழி
யில திருக்கோளூராகஞ்சு செவ்வப்பெறப்பட்டார். அவருடைய திருவடிகளை கமக்குத் தந்தாம்.

(இஎ)

பொண்ணுலகுபூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
எண்ணிடரை மாணுகசிபம்புமென் -- * மண்ணுதிரு
நாடுமுதல் தூது கல்கிலிமெமாறனையே *
நீரெலகிப் பெயர்வணங்கும் நீர்.

(இஉ)

பென் உலகு பூமி எல் லாம்	சித்ப விபூதி விலாவிபூதி யசைய எல்லாவதறை யும்	மண்ணு திரு நாடு முதல்	சித்பவைருண்டி ம் முத லான இடையெல் (பகலினை) தாசக விருமபிப் போகவிட ட்டுளின்
புன் இனங்கட்கேவழங்கி	பதவைக் கணங்களுக்கே சொடுப்பதாச சொல்லி	தூது கல்கி விடும்	
என் இடரை மாணுக இயம்பும் என	(நீங்கன்) எனது தூதரை மெம்பெருமானிடம் சென்று சொல்லு கோள்" என்று	மாறனையே நீடு உலகே நீர் பெயர் வணங்கும்	ஆழ்வாசையே பெரிய உணகத்தொகை ! நீங்கன் சென்று வணங் கும்பான்.

*** உபய விபூதியையும் வழங்குவதாச வாகனரித்துப் புள்ளினங்களை விளிகது "திரு
காட்டிலோ அநதர்யமிதவதநிலோ எமகேவாவது எமபெருமானைக் கண்டுநிபுந்து நீங்கள்
எனது பிரிவாற்றும்மையை அவனுக்கு அறிவிக்க வேணும் என்று சொல்லிப் * பொண்ணுலகை
சோபிதத்தில் தூது விட்ட ஆழவாசையே அனைவரும் வணங்க வேணுமென்று ராயிதது. (இஅ)

நீராடிக் கேட்டவர்கள் கேஞ்சுறிய * மாணுக்கும்
ஏரார்லிகம்பி லிருப்பரிது -- * தூத
காதலன் கூட்டிட்டு காரிமாறன் சொல்லி *
ஒதிடவேயுய்ய மூலகு.

(இக)

கேட்டவர்கள்	{ (தமமுண்டைய ஆர்த்த நாத தந்தை) கேட்ட வந்தனர் }	திருப்பு அரிதா	{ எழுந்தருளியிருந்ததன் அவர தவமாய்படி பாசமும் }
நீர் ஆதி நெஞ்ச அழிய மாறாம்கூடும்	{ நீராய்க் கணர்த்துகெஞ்ச செய்து மாறாம படியும் என்பெயர்வாரணாகூடும் }	ஆராத எந்தனும் கூப்பிப் காரி மாறன் சொல்லி ஒட்டிலே உலகு உய்யும்	{ பரிபூரண ஆனசெய்யோறு அகிலன் உலிவனாதந்த மமமாழ்வாருடைய அருளரிசு செயலை நீதின வளவிலே உலகம் உஜ்ஜீவிக்கும். }
நச் ஆர் விகம்பில்	{ செயலும் மிருகத பசு பதத்திலே }		

*** கேட்டவர்கள் நெஞ்சஞ்ஞிக கணராய்ப்படியாகவும் எம்பெருமானுடைய திருவாட்டில் தரித்திருக்க முடியாதபடியாகவும் பெருமிடதுசெய்து "நீராய் கிவனாய்ப் பதிவந்தலை கூப்பிட உலகத்த ஆழ்வாருடைய திவ்யவாரணத்தைய அழிகாக்கவே உலகம் உஜ்ஜீவித்ததாகும். (ருக)

உலகுய்ய மால்நிறை உயாவேங்கடந்தே *

அவர்களை முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *

வன்சாணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் தாளிணையே *

உன்சாணாய் நெஞ்சமே உள்.

(கல)

மால்	ஸாவேசவரன்	வன் சாண் ஆய சேர்ந்த	{ நினைவிய உபவமாய்ப் பற்றின }
உலகு உய்ய விரிந்த	{ அகல வோகங்களும் உஜ் ஜீவிக்கும்படியாக தினற }	மகிழ் மாறன்	{ வஞ்சாயாணரான மம மாழ்வாருடைய }
உயர் வேங்கடந்தே	உயர்ந்த திருவணிலே	தான் இணையே நெஞ்சமே	{ உயர்வாதத்தினையே, து மணமே }
அவர்களை முன் வரிட்டு	{ பெரிய பிராட்டியவரைப் புருஷகாசமாக முன் விட்டுக் கொண்டு }	உன் சாண் ஆய உள்	{ உலகுப் புகவாக பாதிபத்தி பண்ணு. }
அவன் தன் மலர் அடியே	{ அப்பெருமானுடைய திருவடி கந்தாமரை சிறிடு }		

*** "காவரும் வானமும வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே இன்னொருவா சொன் றிற வாகியின்றிக்கே ஸகலப் பிராணிகளும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகத் திருமணிலிலே பெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவேங்கட முண்டயானுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டி புருஷகாசமாகப் பற்றின படியை * உலகமுண்ட திருவாய் மொழியிலிருக்கிச் செய்த கவமாயுடைய திருவடிகளை உலகுத் தஞ்சமென்றாசயிற்று. (கல)

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *

எண்ணிலாமாயன் எனைகலிய—எண்ணுகின்றான் *

என்ப சினைத்தோலமிட்ட இன்புறத்தோமாறணை *

குன்றிவிடுமே பங்கங்கூடல்.

(கக)

என் இவர மாயன்	{ என்னிதந்த ஆசரிய குணசெய்தடி தகவிற புலம்புதுற எம்பெரு மான் }	என னுலியருன் எனது சிறிளது	{ திருவுள்ளம்பற்றிவிட்டா னெனதெனனி }
து உலகில்	இவ்வயலுளத்திலே	தவம் இட நீன் புகழ் சேர்	{ மூறையிட்ட மழமாயசலவியான }
உன் நிலைய இவருடன் திருத்தி	{ உனனே வந்ததிக்கிற புருஷேந்திரியகனா கிற பங்கவருடன் }	மாறன் என	{ ஆழ்வா என்னு அதுவல் நத்தவாரே }
என கலிய	{ திருவடி செய்த எனனை நழிப்பினக }	பலம் கூகுதல் நன்றி விடுமே	{ ஸம்பகாமாத காவராத் நீரி ஒழித்தமே. }

*** ஆழமான இக்கிலத்திலே னவந்தது அன்புதாழ்ந்ததாக. இக்கிலத்திலிருந்தும்க
வும் இக்கிரியைகளோடேயி நுகுகின்றது யது னத்தாம. ஆகவே ஈயப்பொருளான ஆழ்வாசாரும் இக்
திரியைகளோடே னவந்தவேண்டியதாயிற்று. அதுகண்ட லாழ்வார் "இக்கிரியைகளானவை எப்
படிப்பட்டவர்களுடும் பட்டதபாடு பறித்துமவையல்லவோ. இப்படிப்பட்ட இக்கிரியைகளோடே
கம்மை னவந்திருப்பது கலைக்கக்காவிலே போதும்" என்றெண்ணி அப்பெருமானே கோக்கி
ஒவ்வொரு முறையிட்டார் * உண்ணிவானிய சொன்னுந் திருவாய்மொழியில். அப்படிப்பட்ட
ஆழ்வாா திருநாமத்தை உச்சரித்தவராளையிலேயே கமமுடைய ஸம்வாசபந்தம் தொகையும். (கக)

கங்குல்பகலாதி கைவிஞ்சி மொகமுற *
அங்கதனைக் கண்டோ ராங்கரைப் பார்த்து—* இவகிவன்பால்
எனசெய் & கோன்னுகின்ற தென்னுகிலே சேர்மாறன் *
அஞ்சொலுற கெஞ்சுவெள்ளையாம். (கஉ)

ஈரூல் பகல்	இரவிலும் பகலிலும்		
அரதி கைவிஞ்சி	ஆதரமும் அதிகப்பட்டு	இவது இவன் பால்	*இத்தனைகல கிரியைகளின் இவன் திறத்த சீர் செய்ய கினைத்திருப் பது என்ன? என்ற செய்தவேண்டியபடி யான் அணல்வதவை யடிபட்ட ஆழ்வாரு டைய
மோலம் உற	(ஆழ்வார்) மோதம் மனமடந்தி—	என் செய் சீர் என் னுவின்றது என்னும் கிலே சேர் மாறன்	
அருகு அதனை கண்டோர்	அருக சிலைமையாய்ப் பார்த்த திருத்தாழ்வார்	அம சொல் உற	*இவ்வுத்தியை யதனைத் திக்க ஹருதயம் பரிசுத்த மாகும்.
அரங்கை பார்த்து	பூரண சாத்திய கோக்கி	கெஞ்ச வெள்ளை கெ	

*** கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * உண்ணிவானிய பகிதத்தினுண்டான தளர்ச்சியானது
மிகவும் அதிகரித்தது உணாத் தியழிந்த முர்ச்சிக்கூம்படிபடான கிலைமை நேரத்தவளையிலே,
"கோயில திருவாசலிலே முறைகெட்ட கோன்னியாக்கி" என்ற ஆசார்ய ந்ருதய பூரணகையிப்
படியே பார்வருச காயகியைத் திருநாமயார் கோயில். திருவாசலிலே யிடநிலைதது, 'பெரிய
பெருமானே, இப்பொண்ணினை நிறத்து சீர் செய்ய கினைத்திருப்பது புரது? இப்படி இவரின்க
கைகினைத் தரும்மோ? என்று கேட்கிறபடியாய்ச் சென்றது * கங்குதும் பகலுமபகிகம்

அரதி—உட செயல், ஆதரமாம். (கஉ)

வெள்ளிய னாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *
தொனியமால் தென்றிருப்பேர் சென்று—* உள்மாமங்கே
பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடபோபந்து *
அற்றவர்கள் தாமாழியார். (கஉ)

வெள்ளிய னாமம் கேட்டு	பேசியவான பாவம் ஈமங்களைத் தால் கொல்லக் கேட்ட தனவை	உள்ளம் அங்கே பற்றி கின்ற தன்மை பகரும்.	*தமது திருவானம் அம் கிடத்திலேயே பிர வணமானபடியை அருளிச் செய்த ஆழ்வாா பகலிலே அற்றத் தீர்த்தவாதன [அந்நியா ஹசேஷ பூதர்கள்]
மோகம் விட்டு அன்ற பின்	முர்ச்சனை தென்கிந்த பின்பு	சட போபந்து	
தென்கிய மால்	வாழ்வுநுண்ண ஸாவேச வாழ்வு. ய (கிருப் பதிகளால் ஒன்றாக)	அற்றவர்கள் தாம்	*அம்மே ஹருதயானா யா.
தென் திருப்போ சென்ற புர	தென் திருப்போயில் பொய்ப் பிரவேசிக்க	ஆழியார்	

* * * இ நந்தி நுலால் லொ நியாகிய * கருதுணம் பகலினை * இ நந்தையா வாக்கிலே தோன் திய நில இ நுநாமகண்ணை தேடாப்பெற்ற வளவிலே முர்ச்சனை தாக்கொதிய, உணாததி பெற்ற ஆழ்வார் நென் திருப்பேரெலில் என்னும திருபடநிலிலே சென்று கோவேணுமெனவிற ஆணையை வெளியிடகுனிஞர் * வெண்ணைச் சிசைகரு திருவாய மொழியிலென்க.

இப்பாடலின் இரண்டாமடியில் “கென திருப்பேர்” என்றே உலகமெங்கும் பாடம் வழங்கி வருகின்றது. கோழ நாட்டுத் திருப்பங்குநான் ஒன்றான அபபங்குடத்தான் ஸன்னி திகளே தென திருப்பேரென்று விபவநூலார். அந்தத் திருப்பதி துவரு விஷயமன்று. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பங்குநான் ஒன்றான தென திருப்பேரையே இவரு விவகரிக்கும். ஆகவே “தென் பேரை” என்று பாடம் நுத்திருக்கலா மென்பப் பேரிதேயார். பெரை எனபது திருநாமமன்றென் னும், “பேரெயில்” எனபதே திருநாமமென்றும் விபாக்கியானங்களினால் தேறுகின்றபடியால் ஏக தேசக்கூறுணமாகத் தென்திருப்பேர் என்றிருக்கத் தகுதியுண்டு. (கூஉ)

ஆழிவண்ணன் தன் விசயமானவை முற்றங்காட்டி *

வாழிதலுலென்று மிழிந்து கிறக —* உழிவணை

தன்னினலின்று டோல் கண்டு தானுரைத்த மாறன்னோல் *

பன்னுலரே கல்லது கற்பார்.

(கூச)

ஆழி வண்ணன்	உடல் வண்ணனான் மம்	இன்று டோல் கண்டு	இன்று கடத்தவைபோன்
தன் விசயம் ஆணவை	பெருமான		வாக்காத்தகரித்த
முறதம் காட்டி	தன்னுடைய விஜய	தான் உரைத்த மாறன்	தாம் அறப்பித்ததற்குப்
	பாம்பனாசன முழும		போக்கு விடைய
	தம் காட்டி		பாக மருகிச செயத
இதனால் வாழ் வந்து	இவற்றை உறுபணிப்ப		ஆழ்வானுடைய
	தலால் வாழ்வதுபா	சொல்	பூநீனாகித்தனை
	மென்று (ஆழ்வானை	பன்னுலரே*	அறப்பித்தபவாகினை
	* கோத்திக் கூறி	கல்லது கற்பார்	கல்ல தால்கனைக் கற்பு
மிழிந்து கிறக	உரைதிருகை,		காரவர்.
வழிவணை தன்னின்	பகையனவாய்க் கழிகத		
	அத்த விஜயாபதானை		
	களை		

* * * எம்பெருமான ஆழ்வானை ஒருவாறு தரிப்பிக்க வேண்டித் தன்னுடைய அபதானைகளைய மூலமுண்டத்தல், கடவுடைத்தல், நிலமிடத்தல், பிரளயம் காத்தல், பாரதம் கை செயதல் முதலிய சரித்திரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து * ஆழியா! இவற்றைப் பேசியறுபயிதது வாழ்க் கடவிர * என்றருளிச செயல், ஆழ்வாரும் அவற்றையெல்லாம் தற்காலத்தின்போலக் கண்டு கணித்துப் பேசியனுபவித்தார் * ஆழியெழுவென்னும் பதிகத்தில்.

* கல்லது கற்பார் மாறன்னோல் பன்னுலர் * என்று அங்ஙனத்து, கல்ல பூநீனாகித்தனைக் கற்ப விருப்பமுண்டவர்கள் ஆழ்வார பூநீனாகித்தியைக் கற்பங்கள் என்று முகாக்கலாக. (கூச)

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *

பற்றும் விபவகுணப் பண்புகளை — * உற்றுணர்ந்து

மண்ணிலுள்ளோர் தம்மிழவை வாய்க்துரைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப் பா.

(கடு)

கற்றோர் கருதும்	சுத்தவர்களால் தியானித் தபடுகிற	மண்ணில் உய்ளோர் தம் இழவை	இம்மண் னுலகத்தவர் சுன்பவதருபவததை யிழக்குமபடிவை
விசயங்களுக்கு எல்லாம் பந்து ஆம்	செய்திச் சரிதைகளுக்கு கெல்லாம் ஆகமபாச மாயிருக்கிற	வாய்க்து உரைத்த மாறன் சொல்	பொருத்தமாக எடுத்த ரைத்த ஆதவாராதி அருளிச்சொல் யானது
விபலருமை பண்புகளை உற்று உணர்ந்து	விபலவதாச குணங்கல பாலங்களை ஆராயத்தற்கு,	பண்ணில் இனிது ஆன தமிழ் பா	பண்ணிசையில் பாசம் பொக்யமாய் தராகிட வேதம்.

*** இந்திதிருவாய்மொழியாகிய * ஆழிபெழுவெனும் புகைத்தில் அதுணக்கித்த விஜய
பதம்பகாக்கு அடியாண் விபலாவதாச குண வவபாலங்களை அதுணத்திதது * படுக்கக்கடிழை
தனம் கிடக்கக் கால்கிணிக் சரவாரைப்போலே இப்படிப்பட்ட மதராசியுண்டாயிருக்க இவ
அலகத்தவர்களை இக்கையிழந்து அனாதைப்படுவதே! * எனது எப்போதிகனிழவுக்கு வெறுத்த
உரைத்த பயிசம் * கற்பாசிரமமிராளை பெண்பது.

இதந்தி துவாய்மொழியின் விமணப்பாசுததில் * வெனதிதரும்பதும் மேலிக் கற்பாசர்க்
கே * எனததில் கேக்காக "விசயங்களுக்கெல்லாம்" என்றருளிச் செய்தபடி. விசயங்க
னெனது விஜயாபதாசகங்கென்றபடி.

(கடு)

பாமருவுவேதம் பகர்மால்துணங்களுடன் *
ஆமமுதவேண்டப்பாடாமலற்றை—* தாமனத்தால்
நாணியலனைக் காண லுந்தருதிக் கூப்பிட்ட *
அண்ணல்கண்ணாரேழையர்.

(கடு)

பா மருவு வேதம் பகர்	சுத்தங்கள் பொருத்தி உ வேதங்களால் பேசப் படுகிற	தாமனத்தால் காண்கிற	மாடுவாரைகாற் கராமனை அதுபலித்து
மால குணங்களுடன் ஆம் அழகு	எவ்வேசகவாறுண்டைய திருக்குணங்களைனா கலை அழகென	அவனை காண	அப்பெருமா ளைக் காண் ஊர்க் காணவேண்டி
வேண்டப் பாடு ஆம் அவற்றை	பெருமேனமை வென்ன ஆகியவைகளை	கனகு உருகி கூப்பிட்ட அண்ணலை கண்ணா எழையர்	கன்கு உளவ முருகி ஒவென்று துணிபிட்ட ஆழவாரை அடிபாலியாதவர்கள் அவிவேகிணாவர்.

*** இந்திதிருவாய்மொழியாகிய * கற்பாசில் அதுணக்கிகப்பட்ட குணங்களைநி கூட அப்
பெருமானது உடிவற்றைம பெருநென்னமயும் ஆழவாரைநடைய திருவண்ணகலிற்கு விடிபமாக,
அவற்றி நடுகடின அபலெருமனைக் கண்ணாரேல காண்கிற மென னுமாரைச விளாந்து கூப்பிட்
ட திருவாய்மொழியாகிய * பாசம் துழவலருளிமணபது. அதுவணம் கூப்பிட்ட ஆழவாரை ஆசாவி
லாதவர்கள் அறிவிக்கணை நீசமோபாவர் எனததாதிற்று.

வேண்டப்பாடாவது காவாநிகநவம். * பாசம் துழவலரும் பாசத்த * பாசம் துழவலருமணங்
த * இதயாதிவளால் எவ்வாநிகநவமும், * தாமரைக்கண்ணாரேல * தாமரைக் கண்ணாரேல * இத்
பாதிகளால் அழகும அறிச.

(கடு)

வழையர்கள்கெஞ்சை யிளதலிக்கும்மாஸழகு *
 குழவந்துதோன்றித் துயர்வினாக்க *—ஆழமனத்
 தன்னுடனையவழகைத் தானுரைத்த மாறன்பால் *
 மன்னுமவர் தீவினைபொம்பாய்க்கு.

(கஉ)

வழையர்கள் கொஞ்சை	அபகைகளினுடையவரைத்	ஆழும் மனம் தன்னுடனே	நாடுபட்ட மனத்துடனே
இனகுவிக்கும்	தை	அவ் ஆழமை	அந்த வழவழகை
மன அழகு	உருக்க வல்ல தான	தான உயரத்த மாறன்	அருளிச்செய்த ஆழ்வார்
	மமபெருமானது அழகை	பால	விஷயத்திலே
	வை		பொருத்தியிருப்பவர்களிட
குழ வந்து தோன்றி	காதற்பழம் வந்த காத	மன்னுமவர்	நுடைய
துயர் வினாக்க	சி தந்து	தீ வினை	பாவகச்செல்வாம்
	வருத்தவையுண்டாக்க,	மாய்த்து போம்	உருவழிசெது போம்.

*** கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * பாயமு முவலவில் * வந்தெய்துமாறதிலேன் மங்கு
 நீலச் சுடர்நனைப்ப * என்றும் பாசரத்தின் பாசரதானிக்கப்பட்ட கிலகிணமான வடிவழகை
 னது திருவுளகத்திலே கைத்திருந்து அக்கையே இடையருமல் பாவித்த பாகநாப்பகர்ஷத்தா
 லே அயவழகு பாதயகைமமாய்த் தேவதறித் தனித்தனியும் திரளவும் ஒரு முகஞ் செயது
 கலிய, தாம் கலிய படஞ்ச் சொல்லுகிறபடிவாய் உருவிவளிப்பாட்டாலே கோவுபடுகிறவொரு
 பிரசாடி பாசரமாக அருளிச் செயததாம் * ஏழையாராயிப் பதிகம்.

(கஉ)

மாயாமல்தனக்கிளைவந்த வைசித்திரியாலே *
 தீயாலித்திரமாச் சேர்பொருளோ—டோயாமல் *
 வாய்க்குநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்த மாறினகாம் *
 ஏய்க்குரைத்து வாழுகளென்று.

(கஉ)

தன்னை மாயாமல்வைத்த	ஆழ்வாராயித் தம்மை	ஒயாமல்	அவசரமும்
	அழியாதபடி இக்கைத்	வாய்நடை நித்தும் மாயன்	பொருத்தி நித்திரைம்
வைசித்திரியாலே	திலைவைத்த	வளம்	பெருமானுடைய
	விசித்திரத் தன அமயி	உரைத்த	விழும் விஸ்தாரத்தை
	ஞை,	மாறின்	அருளிச்செய்த
	நி முதலான பஞ்சபூதம்		ஆழ்வாரை
தீ ஆம் விசித்திரமே	களும் (முன்பின் காசி		
சேர் பொருளோடு	யம் ஒன்றுக்கிணைந்த	காம் வயகுது உரைத்த	காம் அறுவதே அறித்து
	படி பொய் கே றுரு	வாரும் நான் வந்து	வாழ்வது என்னை நன்
	வாய்) சேர்ந்திருக்கும்		கோ?
	பதார்த்தங்களைவிடே		

*** கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * ஏழையாராயிலிட்ட கலிவுக்கு ஆழ்வார் முடிசுதே
 போலிருக்க வெண்மே; ஆயினும் முடிந்து போகாதபடி தமமை வைத்து கோக்கிக்கொண்டு
 பொருகிற ஆக்கியத்தைக் கண்டு தாம் விசித்திரப்படி, 'ஆயினா' இவ்வெதொன்று கொண்டு
 நீ இப்படி கிணையப்படுகிறது' மறறும் மமமுடைய விசித்திரமானபடிக்கா வெண்மை காணீர் *
 எனது எம்பெருமான் தன்னுடைய ஆச்சர்ய ஐந்தாகாரங்களைக் காட்டிக் கொடுக்க, அதனை
 வதுபவித்து கிஸ்மிதசாகிதாழ்வார் * மாயாவாமனனே யென்னுக் திருவாய் மொழியில்.

இரண்டாடியில் 'ஆயாமல்' என்றும் பாடமுண்டு என்பர்; அது வழவழமென்று. (கஉ)

என்றனைமீயிங்குவைத்ததேனுக்கென * மாலும்
 என்றனக்குமென்றமர்க்கு மிணைமதா—* நன்றுகலி

பாடவேணக் கைம்மாழிலாமை பகாமாறன் *
பாடவேணவார்க்குண்டாயின்பம்.

(கக)

என் தனை நீ திக்கு வைத்ததெனது கரு ணை	} எம்பெருமானே) என் தனை நீ திருவிடை தில் வைத்திருப்பது வதற்காக? ' என்று (சூ.கார்) கேட்க. மேயி. குமாறும.	} இவ்வுபகாரத்திற்கு எத்த பிரதி உபகாரம் தம் மிடத்தில் துல்லாமை என்ப நினைவததுடன் அருளிச் செய்த ஆதலால் பகாவிலே செருமவர்களுக்கு ஆவாத முண்டாகும்.
மேலும் என் தனக்கும் என் தமர்க்கும் இன்பம் அத ஆதலானது கவி பாடனை		

*** பிராணே! எனக்கு நுதி யிலலாமகிருக்க எனனை இதை ஸம்ஸாரத்திலே நீ வைத்
திருப்பது எதற்காக வென்று ஆழவார கேட்க, ' உம்மைக் கொண்டு கமனமும் ஸம்ஸாரமாய்க்கு
மனுபவிக்கலாமாயி. விலக்காமலான திருவாய்மொழியைப் பாடுவதற்கு கொள்ளலே உம்மை
இவரு வைத்தோருகாட்டும் ' என்று எம்பெருமானருளிர்ப்பாய, வியாபகாரகாராதி மததர்ஷி
கரும முகலாழ்வாராரு முண்டாயிருக்க, நீசனைச் சிறைபொன்றுமிலேனைக் கொண்டு இக்காரி
யம் கொள்ளத் திருவுளனம்பற்றின இம்மனோபகாரத்திற்கு உபய விபூதியும ஸகலமாத
ஞன்மயிலேயே பென்று தருமாறிப் பெடுகிறது 'எனவதற்கு மேனனை பென்றி திருவாய்மொழி.

(கஉ)

இன்பக்கவி பாடுவீத்தோனை* இத்திரையோடு
அன்றாறு வாழ்திருவாறன் விகாவில்—* துண்டமறக்
கண்டடிமை செய்யக் கருதிபுறான் கழலே *
திண்டிறலோர் யாவாக்கும் தேவு.

(கங)

துன்பம் கவி பாடுவீத் தோனை	} போக்யமான திருவாய் மொழியைத் தம்மைக் கொண்டு பாடுவத எம்பெருமானை பிராட்டிபொடு உட மகிழ்த வார்த்திட னான திருவாதனை வினையென ஊம மலையாட்டுத திருபட தியில் தமது வருத்தம் நீரக் கண்டு	} அடிமை செய்ய கருதிய மாதன் கழலே திண் திறலோர் யாவாக்கும் தேவு	} கைக்கரியம் பண்ண ஆனாய்ப்பட்ட ஆழவாருண்ட திருவடிகளை திட்டான அகமயவாய முண்டாயிரவனாகக் ரும தெய்வமாகும்.
இவ்வொப்பாடு அன்றாறு வாழ் திருவாதனை வினையில் துன்பம் அற கண்டு			

*** ஆழவார தாம பரமன் திருவாய் மொழியைக் கேட்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாரா
ட்டனை பிரேரணைகளைக் கருதுவதன் விளைவிலே எம்பெருமான வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற
படிவை அடைந்தித்து ஸம் அகனை கொண்டு அச்சேர்த்தியிலே திருவாய் மொழியைக் கேட்
பிதது அடிமை செய்யப்பெறுவது எப்போதோசென்றது வினோகிக்கிறபடிடைக் கூடும் * இன்
பம் வயக்கலெனகிற திருவாய்மொழி பெனதநாயிற்று.

(கஃ)

தேவனுறைபதியில் சோப்பெருமையால் *
மேவுமடியாரவனும் மேய்ந்நிலும்—* யாவையும்தா

ஊம்மீலையும் சங்கித் தலைவதெளிந்த மாறன்டாய் *
மாநிலத்திற் நங்கன்மனம்.

(எக)

மாலைதலை	தூப்பெனில் அவதநி தூள்லார்களை ! (தேவபொன்ன) இவ்வு பெருமையிற் கிருகா தூவியோயில்	பாவலாய் தான் ஓம் கிலையும் சங்கித்த	வைவதேதநாசீததாய் காத்தவருமனை திலை மையிலும் அதிகவகை பன்னி இரண்டி வகையான
தேவன உரை பிழில்	சொகுபாடி அடிமை செய்யப் பெருமை யானே	அவை தெளிந்த	அந்த அதிகவகைகள் தீர்த்து தேவபொன்ன இரண்டு குணங்கள் ஓம் செவியு பெற்ற
சேர பெருநாயர்	(அவனது) ஆசரித பாடி தாதுரியமாற்றி நிலை மையிலும்	மாறன் பால் நங்கன் மனம்	ஆழ்வார் பச்சவிலேயே எழுந்த பெருந்த பெருந்தி யிருக்கின்றது.

*** தெருகிருவாய் மொழியான * இன்பம் படைக்கவெனும் பதிகத்திலு மீகோத்தித்த
படியே நின்றுவதன விளைவிலே சொன்று புக்குவ கிருவாய் மொழி கேட்கிறது அடிமை செய்வப்
பெருமையானிலே நிகழும் தனர்க்கு * எமபெருமான் ஆசரித பாடிதான ஸர்வ நிர்வாணங்கள் என்
திருக்கோம்; இவையும்கூடமே தேவபொன்ன மொழியாகிறதேதான்; என்று ஆழ்வார் அவன் குணங்
களும் ஸ்வரூபத்திலும் அதிகவகையான, அந்த அதிகவகையை எமபெருமான் போகதிய
ருள ஸமாபிதமானபடியாகக் கூறுவான் * தேவியாராவார் எனது கிருவாய்மொழி. இதற்கு
வாய் மொழியில் * உமருக்கவகையுருவம் * இறந்ததும் சீயே * என்கிற இரண்டு பாடல்களில்
* அதியொன்றும் சங்கிப்பன் விளைவின் * என்றனஞ்ச செய்கிருப்பது கொண்டு ஆழ்வாருக்கு
சுவகையுண்டாயிற்றென்றமையிற் அறிக.

* மனாடிப்போதுகளை வன்னெஞ்சத் தென்பொழுதுகிறதில் மனக்கப் பண்புடைய முன்பரு
விய * என்று கிருவாய்மொழியில் அதுலக்கியது உபகாரத்தை ஸாதிருகி விஷயமாய்பு
பிசகாதிப்பிக்க, அதனை * தானாளை பெனக்கே தலைத்தலைச் சிறப்பதற்குப் போருதவி * என்றது
சங்கித்துப் பிரகாசமாயால் ஒருவாறு சங்கை தெளிந்தமையும் விளைவிறது. (எக)

நங்கருத்தை நன்றாக ஈடிக்கீழும் மாஸர்ய *

இங்கிலர்நிலானை யெமக்குளதென—சங்கையினால் *

தன்னுயிரில் மற்றிலானை தானுழிந்த மாறன்தான் *

அங்கிலையை பாங்குளதென்தான் னங்கு.

(எஉ)

கம் கருத்தை	கமது உருவம் தவது	தான் மயிலை மற்றில்	ஆதாயிலும் ஆதிலை ளிலும்
கருகா காடி கிற்கும்	உண்பாடி - தூயவத பெருந்தி	கருத தான அழிந்த	விருப்பம் சொல்கை
மாள் அறிய	எமபெருமான் திருவுள்ளத்தானே	மாறன் தான்	ஆழ்வார்
இவ்வு இவற்றில் ஆவச	பார்க்குத வந்துக்களில் வருபம்	அங்கிலையை	அந்தத் தான்கூடமாய்
கமக்கு உண்டு என சுவகையினால்	எமக்கு துருக்கியோ கன்னு வகையானவையே	அங்கு ஓங்குது உணர்தான்	அவையானும் தூய்க்குது அருளிச்செய்தான்.

*** தெருகிருவாய் மொழியான * தேவியாராவார் அதுகவகையுண்டாயிற்று நீர்கதவன
மேயல்லது தமக்கு அபேகாநிதமான பாற்றாய்மயச் சேவகம் கொல்லையே; அருளால் ஆழ்வாருக்கு
ஒரு கவகையுண்டாயிற்று: * எமபெருமனிலே கமக்கு கவகையிலையென்று ஸர்வ எண்ணியிருக்கி

[illegible]

கனல் சாங்கையினால்—என்கிற சங்கையினாலென்றபடி.

(६४२)

அங்கமறப்பேண வந்தநடுவேஷாழ திருமாற்கு

இங்கோர்பர்வியியென்றஞ்சு—¹ என்கும்

பரிவுருளசென்னப் பயந்தீர்துமாராண

வரிகழல்தாள்சோந்தவாஸாழ்வன்.

(၄၈)

[illegible]

*** இத்திருவாய்மொழியில் * நமன் வசிவினாயில் * ஓர் கோல ரீல நன்னெடுங் குன்றம் வருமிதொப்பான் * என்று அது ஸந்தித்த அய்யுநாடய திம்ப மங்கன லிங்க ஹ வலன் சுதன்வத்திலே நிருவுனன் சென்று இப்படிப்பட்ட ஸெனத்தர்ப ஸெனகுமார்மங்களுக்குக் கொண்கலமான இடங்கடவுளே பரையோனாகத்தரபரரான தீவாகனின் காரிய மசெய்கதக்காக, பிசுதிவலாயாதன்கிற இந்த நிலத்திலே தனிதய வந்தவழிக்கு ஸந்தரிக்வின்றுனே, பரிவா ஹருவருமில்லையே! என்ன திங்கு யேரிடுமோ!, என்று ஆழ்வார் வசிந்திடுங்கு பயப்பட, அசற்றா எம்பெருமான் "ஆமரீர்! நமஞப் பரிமாக்கு முழுகாங்களுந் முகந்ரு ந ரித்தருந் உணவி: ஒரு துறையிலிலை" எனபருளிசெய்த, ஆழ்வார் அச்சம் தீர்த்தாராயிற்று * அங்குயங்கும பதித்ததில, இத்திருவாய்மொழியில் * கலகவிகலா நலதவமுனிவர் கலகமண்டிபா துளகந் மிலலாவானவசெல்லாம் தொழுவார்கள் * என்ற பாசுதந்தினால் ஆழ்வாருடைய அச்சம் தீராத கை அறியத்தக்கது. (எக)

(४१५.)

வாழாமலெச்சியின் பிள்ளைகள் வளரவில்லை *

சீரான பரிவர்த்தனையைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் —* பாருமெனத்

தானாகத்தான் மாற்றத்தான் காட்டுகிறேன் காண்போம்

மெனிடவரைச் சார்ந்தது மரம்.

(৭৫)

இனி அச்சம் வாராமல்	இனி மேலும் (ஆழ்வார்க்கு) கு) அச்சம் மறுவரின் பாதுபட்டபாடு	பாரும் ஈன	காட்டிக் கொடுக்க,
எனம்	காடுகெள்வதன்	தான உதந்த	(அது கண்ணு) உதந்தரு வின
தன் வலியினையும்	தன் துண்டிய பிரச்சிதம் கண்டபடி	மாதன் தான் கொடுக்க கா	ஆழ்வார்க்கு திருவாழ்க்கை கொடுக்கே! அடைந்திடு, அகணம் அடைப மன- டாய்கில்
செஞ் சூ பரிவருள் ம்காத்தியெய்யும்	மேலானம் பெருகுதிய அடைபடுவது தான் கொடுத்தருந்தியபடிவாய் யும்	காடாய் ஏன் காட்டிலவரை காத்தது மாய	வமலாரிக் கொட்டே கூடி வருவாயிற்றுபோ.

* * * இது * அனருமினரும் பதிவந்தில் ஆழ்வார்க்குண்டான அச்சநலன் காம்விபுநுமான்
குதுவாது நீர்க்கிருக்கச் செய்கிறதும், இன்னபுறம் இவராகு கம் பக்கல பரிவின கனத்தாலே
அச்சம் மறுவரின் தக்க நினைவொண்ணி, பிரதிகலாகுந் கணிக்க கொண்ணுபடி. அரணுடை
த்தான திருச் செஞ்சுண்டரிலே மறுக்கலிதாதுகாரண மூலாயிரம் வேதியின் பரிக்கு
கோக்க, அயர்களுடன தான் செஞ் வாதந்த அனாயும் கணக்கு அனாதாரணமாகவுயர
விரய பராக்மபாதி குணவரிநுதலிவாயும் காடிகொடுக்க, அனும் அச்சம் கெட்டு அவன் வடி
வழிகிலே கொஞ்சக கையிற்று அறுபனிக் குதந்தாரை அனாத் தெரிவிப்பதாம் * காரகடவரு
வித் திருவாய்மொழி.

இவரளே வதப்பித்த ஆழ்வார்க்குண்டிய தி துலகினைச் சொத்தால்தான் உற்றீவனம், இல்ல
யேல் காம்வாரிக் கொட்டே சொத்து பாழாய்ப் பேசு வெண்டிவது தான்வனாராயிற்று. (எச.)

மாயன்வடிவழகைக் காணுத வல்லிடா
யாய் * அத்நலிஞ்சிட முதலற்றம் * அயபுகு
உற்றசடகோடனை நாமொன்றித்தும் போதுபகல் *
அற்றபொழுதான தெல்லிடாம்.

(எடு)

மாயன்	வாரிக்வதற்கு. வ	தாய புயித உற்ற	பரிசுத்த தோதவியாய்த
வடிவ அழகை	திரியம்கள விக்கறம்	கடகோபனை	ஆழ்வாரை
காணுத	கொளநதாய் தனத	காம் ஒன்றி நிறும்	காம் கிடமி கின்று அநப
எல் விடாயாயது	கேவிக்கப் பெருமையா	போது	விக்குத கரணம்
அத விஞ்சி	தூண்டான	பதல்	வதுகோ அதுதான்
அழுத அனதறம்	விக்க வருத்தாரணது	அறம் பொழுதானது	பக்காரும்;
	விக்கம் அநிகரிக	எல்லி ஆம்	அவ்வதுபவம் விச்சே
	(அதற்குல்)		தித்த காலமானது
	அவற்றியழுதகாரண		காளாரதரியாரும்.

* * * இதுபொருதமான அதுபவம் மாகளதபயவாதிரிமாய பாத்நபகம் கிலைகயோக்ய
மகனாமையாலே மிகவும் கோவுபட்டு காட்டுதநிசதுவினாது போலே காலவும் பரித்திதது, அவ
னது வடிவழகைப் பண்படியாள் வருணித்துக்கொண்டு பெருவகப்பிடாகக் கூப்பிடுகிற திருவாய்
மொழி * மாயக்கத்தவாமனு வென்பது. (எடு)

எல்லி பகல்கடந்த விதேவிடாய் தீருகைக்கு *
மேல்லவந்து தானகலக்க வேணுமென—* நல்லவர்கள்
மன்னுகுத்தானத்தே மாலிதக்கமாறன் கண்டு *
இருவிலையைச் சொன்னுனிக்கு.

(கூக)

எல்லி பகல காத்த	இதனும் பகலும் ஒயாதே வளராத	எல்லவர்களை மனது	கற்புகழ் வேதியாசனாரினை
இதனிடைய திருநகருக்கு	தேவதாரகாந்தியை நிமி தானாடாண் வருததம் திரகதந்தாரம்	கடிததானத்தே மால இருக்க	பெற்று வாழுகிற திருக்கடித்தானத்திலே
மெல்ல வந்து தான் கலக்கவேறும என்	கடவு வந்த (மாமெரு மான்) தான் என் வே வந்த க வேறு மெனயிறவாரி	மாநன் கண்டு இருந்த நுகரினையை சொன்னான்.	அந்த என் வே வந்தான் எழுந்தருளியிருக்க அவயிர்ப்பை ஆதார மேலிடுத கிளைமெற்றதூத நுகரக் கெய்தியை அருளிச்செய்தார்.

* * * இதே அகவசதாரக நிறுத்த தம்முடைய பெருகிடைய் கெடுப்படி தமமோடே
யகது எம்ச்லேவிற்க விரும்பி அநென்றணிததாகத் திருக்கடித்தான மென்னும் மலிவாட்டித திருப்
பதியிலே வந்திருந்த தம்பககாரினை மிகவும் ஆவல் கொணாருகத்தையைய அவன் கட்டிக்
கொடுக்க அதனை அதுகத்திதது ஆழ் வார்தாம் தருத்தாரகித படியைத் தெரிவிப்பதாம் * என்
விபுன்னாடிபு பதிகம் (எரு)

இருந்தவன் தான் வந்து இயசிலரெண்ணமெல்லாம்
திருத்த விவாதத்திறத்தே செய்து -- பொருத்தக்
கலத்தியனாயிருக்கக் கண்டிடகோபர்
கலத்தகநி கட்டுரைத்தார் கண்டு.

(எரு)

திருத்தவன் தான்	திருக்கடித்தானத்தி விரும்ப வாய்வேச் வசனே	பொருத்த கலத்த இனியான ஆய இருக்க கண்ட கட்டுகோபர்	ஒரு நீராயக் கலத்த இனிமையோடெயிருக் குமபடியை வேலித்த ஆழவார்
இருந் கலத்த	இவ்விடத்தேற கலத்த நிலவாழ்வாராடைய	கலத்த கொறி	அவன் தமமோடு எம்ச் வேலித்த படியை
திருந் எண்ணம் எல்லாம் திருந்	மலிவார்தம் முத்தகதம் முத்தகபிபுற	கண்டு	திருவள்ளத்தானே கண்டு
திருந் தம் திறத்தே செய்து	இயசிலத்தே அருள் செய்து	கட்டுரைத்தார்	அருளிச் செய்தார்.

* * * திருக்கடித்தானத்திலிருப்பைக் கீழ்த்திருவாய் மொழியான * எல்லாபுறம் காலிலி
கட்டிக் கொடுத்த எம்பெருமான ஆழவாரிநாட்டினதனையும் மென்ன வகது தானனை முத்தகட்
டாக அதுபனிக்ரும் படியாக்கி மைத்து ஒரு நீராகக் கலந்து அததாலே தான் இனிமை பெற்
ருணாருகத்தையையக் கண்ட ஆழவார் அவன் துப்புடனே கந்து கலத்தபடியைப் பேசினார்
யிற்று * இருத்தும் விவகது பதிகத்திலு.

(எரு)

கண்ணிறைய வந்து கலத்த மாலிக்கவலி
திண்ணியோடெண்ணுமென்ச் சித்தித்து -- தண்ணிதெனும்
ஆருவிரிளேற்றமது காட்ட ஆய்துரைத்தான்
காரிமாறன் தன்கருந்து.

(எரு)

என் திறைய வந்து கலத்த மால்	கண்ணு வந்து கலத்த எம்பெருமான	ஆர் உயிரின	அருமையான ஆதாரவி றுமைய
திருக்கலவி தன் திலே ஆ வேறும என கெடுத்த	இதனக் கலவியானது சாத்தமாயிருக்க வேறுமென் தென்னி	எந்தும் அது காட்ட காரி மாறன்	எத்திவைதக் கட்டிக் கொடுக்க
தண்ணித என்னும்	கீழே கிரிபு தென்பதக் ஆழ்வார் பிபின	ஆய்து தன் கருத்து உரைத் தான்	ஆழ்வார் ஆராய்ந்து தமது திருவள்ளத்தைய அருளிச் செய்தார்

* * * * இந்நூலும கியற்றென்றிற் செந்தமிழையாட னொழியிலே பேருவையோடே யதுப
விக்கிற வளமில் ஆதலால் * சித்தியாழைத்தானம் உரை * என்று தம்முடைய சிறுமையைய அது
வந்தந்தார்; அதுமுன் இவர் வைசியாழைத்தானம் பண்ணி அருவகூற்றென்றெண்ணினவாழ்ப்பு
மான் இந்நூலுள்ளேயுள்ள இடையறாது சென்று வேணு மென்று கருதி, 'ஆழ்வார் மிகவுயர்க்க
தான் ஆதலால் இவ்வாழைத்தானம் பண்ணித் தனியாகத் திருவியனது; இதன் ஏற்றத்தைக் காணீர்'
என்று ஆசிரியர்மூலம் வைசியாழைத்தானம் காட்டிக் கொடுத்த, இனி வைசியாழைத்தானம் பண்ணி
அருவமாட்டாமைபுறத் தமது திருவியனத்தை வெளியிட்டாராழ்வார் * கண்ணன் விவந்து பதி
கததின். "மென்றான் மருதநம் மரபுதேவரீம" என்ற பாசுரத்தில் தோக்காக "காரிமாறன் தன்
கருத்து ஆய்ந்துரைத்தான்" என்றது. (எஉ)

தருமால் திறத்திலோரு கண்ணிகையாம் மாறன் *
ஒருமரகலவியுணர்ப்பால்—* திறமாக
அங்கியருக்காசா தவனறனக்கேயுது முழிர் *
அங்கிலையையோரு கெடுத்தா.

(எக)

செயல் திறத்தின்	தீயிருபுணர் பகவான் விவந்துதில்	தீயிருபு உயிர் அங்கியருக்கு ஆனது	வந்தியான தந்தர் அங்கிய பட்டின
ஒரு கண்ணிகை ஆர் பாறன்	ஒரு கண்ணியின் தவனறைய யடைந்த ஆழ்வார்	அவன் தவனறே தரும அங்கிலையை	அப்பெருமான் உரித்தாம நிலை மையை
ஒரு மா கலவி உணர்ப்பான்	ஒரு விவந்துதில் வேறு விவந்துதில் (தேவரீம பேச்சு) அருளிச் செய்ததனால்	கெடுத்த ஒரு	தீயிருபு ஆய்ந்தான்.

* * * ஆழ்வார் தம்முடைய அருவமார்த்தத்தையனைத்த தோழி பாசுரத்தாலே வெகு சுவத்
காசமாக அருளிச் செய்த பதிகம் * காந்தமாணிக்கமலை ஒன்பது, பாசுரஞ்சு நாயகி விவந்து
பேசியவாள் பருகம் பாய்த்தவாறாக இருந்ததனால் அயுனருக்கு விவந்தும கடத்த வேணுமென்று
மரதா பிதாந்தன் எண்ணி வகையவையாசுரத்தும் பண்ணின வளமில் * அனறியின் மறநிறு
வர்க்கு வளனைப் பேசலொட்டேன் மாறிருந் தோடு மெகமாயற்கல்லல் * மாறிட வர்க்கென்று
பேசுக்கப்பட்ட வாதிலேலன் * என்னுற்படியான தண்ணை வாய்க்கிருக்கிற தலைவி அந்த விவந்து
வன்னுதற்குத்த தவிர்க்க வேண்டி ஏற்கனவே தனக்கு எம்பெருமானோடே விவந்துமாய்க்கிட
தென்பதைத் தன் வாகையே சொல்லிக்கொண்ட இவ்வாழைத்தானாலே தோழி வந்துமாகச் சொல்
லுதிற பாசுரத்தாலே [ஏற்கனவே கலவி நடந்துவிட்டப் போலிருக்கிறதே] என்று தெரிவிக்கும்
முகத்தாலே] அருவமார்த்தத்தை வெளியிட்டபடி.

இப்பாடலுள்ள மறுபடியும் "இங்கிலையே" என்கிற பாடம் தவறு; "அங்கிலையை" என்பதே
கனகு பொருள்தாம். ஆ என்பது சுற்றுச் சொல்லாக.

(எக)

நெடுமாலகுதறில் நீள்குணத்தில் * நடு
பருமனிலையுடைய பத்தாக்கு—* அடிமைதனில்
எல்லையிலம்தானாக வேண்ணினுன்மாறன் * அது
தோல்லையிலமான நிலை கொண்டு.

(எஉ)

தெடுபால் அழகு தனில்	வாடுவெல்லுடைய அடிவழியும்	நீள்குணத்தால் சுருட்டும்	ருண விசேஷத்திலும் சுருட்டும்படியான
------------------------	-----------------------------	-----------------------------	---------------------------------------

மக நில் உகடய	தெய்வ நன்மைமேலுடைய		
	சான்		
பத்தர்க்கு அடிமை	பாகவதர்களுக்கும்		
தனிய	அடிமையப்படும திருந	அது கொல்கை	அந்த பாகவத சேஷத்
	தல	கிலம் ஆன நிலை	வமே நுகறருமே
	சேவகரவி தாஸயம்	கொண்டு	விஸ்கையென்னவம்
எவ்வி நிலம் தான்	தமக்கெழுள்ளதென்று		படியான உத்தமபுரு
ஆக மாறல் என்ன	ஆழ்வார் அநபகஸா		ஷாரதத மெனது
ஞன்	உலகெல்லாடா; (எத		கொண்டு.
	ருவியெனவரின்)		

*** சிந்திநுகமைய மொழியாயே * நகுமாணிகு மலிகில் ஆத்மரவுக்குச் சொன்ன பக வதகயார்ந்துதவமானது நிலை விதபது பாகவத சேஷகவபர்யகதமாணவ என்னுமிடமாத பதி லுத்திதது "அவனுடைய செயலந்தர்ய சேஷகணிய தோற்று அடிமைபுக்கிருக்கும் பாகவதர் களுக்கு சேஷமாயிருக்கும்புருபே எனக்குப் புதுகூடாக்.கம்" எனறதுதலிடடு அந்தப் பாமாத் தத்தை * கொடாற்குணம யெனும் பதிகத்திலே ஆழ்வாருணிக் செயதாசொன்கை.

* கொல்கை நிலம்—இதற்கு மேலாக வெரு கிலமில்லையென்னவாம்படி சாமாயுதியான கில மென்க.

* இரண்டாமடியில் "பத்தர்" என்றே பாடம் வழங்கிவருகின்றது. "பத்தர்க்கு" என்று பூநீசோசுவகவிற் பெருமபாலுவு காண்கிற பாடம் மிக அழகியது. அதனே கொள்ளத்தக் கது. (அய)

கொண்டபெண்ணார் தாம்முதலாக் கூறுமுற்றார் கண்மத்தால் *
அண்டினவொன்றே யவனாவிட்டு—* தோண்டருடன்
சேர்க்கும் திருமாலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும் புகழ்மறன் பண்டு.

(அக)

ஆர்க்கும் இதம் பார்க்கும்	அனைக்கறும் தலிகமே		
புகழ மாறன்	கிலக்கிற வசலவி	அவரை விட்டு	அந்த ஆபாஸபகதக்களை
	யான கம்மாழுவார்		விட்டி
பண்டு	முடாப		
கொண்ட பெண்டிர் தாம்	மணியி முதலாசை சொவ	தொண்டருடன்	சேர்க்
முதலா உறம்	வப்படுகிற பாதுவாக்க	கும் திருமாலை	கம்மை பாகவத சேஷத்
உழந்தி	மெல்லாம்		யிலே சேர்க்க வலவது
			ஞன் ஸர்கெச்சாரை
கண்மத்தால் அண்டின	காமோடாணியாயே	சேரும் எனறான்	சேருவதோ னெனது உப
வா எனறே	கொருந்து வாகாநத		தேசத்தார்.
	தனை யெனது		
	கொண்டு		

*** தன்னைப் பதறிஞாசு பாகவதாசன் திருவடி.கணிகே சேர்த்து சக்திசுமநுளவகல வய் வேகவானே ஸாகலிதபந்துவுமாவான் ; அலலாசாசடங்குறும் ஓளபாதிசுபந்துங்கள் ; ஆன சேன்பு ஓளபாதிசு பந்துகளை விட்டு சிறுபாதிா ஸகலவித பதறுவான ஸாசேவசயாணுகு அடிமை செயது உத்பிவிபுககோனெனது, அனைக்கரும் தலிககவிசான ஆழ்வார் உபதேசிததருளின பதிகம் * கொண்ட பெண்டுகொன்பதாம். (அக)

பண்ணைபுறவான பரணப் புளிய்குடிக்கே
கண்டு * எனக்கெல்வாவறவின் காரியமும் —* தண்டறக்
செயதருளென்றே யிரந்த சீமாறன் தாளிணையே *
உயதுணையென றள்ளாமேயோர்.

(அஉ)

பண்ணை உறவு ஆன பாலை	அகலிவழிதமரான வயம் பாதத்தையுடையருள பாடிபுருஷனை	தண்டு அற நீ செய் தருள் வந்து	தட்டில்லாமல் சீ செய் தருள் வேணும்
புனிக்குடிச்சே என்ரு எனக்கு	அருப்புள்ளிருடியிலே வேலித்து	இரகத சீ மாறன்	பிரார்த்தித்த ஆழவாருடைய
எங்கு உறவின் காரிய மும்	அடியேனுக்கு வகலிதமான உறவி ஐயையவும் கா களை	தான் துணையே உய் துணை என்ற உண்ணமே ஓர்	உய்யப் பாதங்களே கமக்கு உறுதில் கொப்ப மென்று கெஞ்சிச் சினை.

* * * நி நுபாதித பத்துவாண ஸாலைசவரனைத் திருப் புனிக்குடிச்சே வேலித்து 'எனக்கு வகலித பத்துக்குறையமும் நீ செய்தருளவேணும்' என்று ஆழவார் பிரார்த்தித்த படிப்பைக்கூறு வதாம் * பண்ணை காரியமே உதிகம். * சோதிவாய திரவதுண தாமரைத் தண்டனாள் கோக் காய * நினைபாத்தபவையமே தலைகணரியாய் * எனதிப்படி பாசராதேதாம் ஒவ்வொரு வகையான பிரார்த்தனை யிருப்பது காண்க. தண்டு அற—தண்டலின் திரகை; அல்லது, தாதுதயம்தயின்றி. (மடி)

ஓரா நீர் வேண்டினையை யுள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன் *
காராயணனைரு காணென்று — * பேருறவைக்
காட்ட வறன் சீலத்தில் காத்தாட்த மாறனருள் *
மாட்டிவிடுத் நம்மனத்து மை. (மடி)

சீர் தரா வேண்டினையை உன்னது வல்லாம	“(ஆழ்வார்) நீர் கூறியது அபேகித் தலை யெல்லாவதன்ற யும்	போ உறவை காட்ட அவன் சிதைவில் கால் தாழ்ந்த	தனது திரை உறவை யும் நினைப்புகள வறவிடுவ
செய்கின்றேன்	கான் தலைச்சுட்டித் தரு கிளிறேன்;	காறன் அருள்	அப்பெருமானது சில குணத்திலே ஆழ்வார்பட்ட
கான் காராயணன் அனருளானது	கான் காராய சகதனான காராயணனையு என்று (மெடுகு மான்).	கம் மனத்து கம மாட்டி விடுக.	ஆழவாருடைய திருவரு ளானது கமது கெஞ்சினான் அருளுண் கிருனை மாலைச் செய்துவிடும்.

* * * சீர்ததி நவாய் மொழிபாசிய * பண்ணை காரிய என்னெல்லாவதறவின் காரியமும் செய்தருளவேணும்மென்று இரந்த ஆழ்வாரை கேரக்கி 'ஆழ்வார்! சீர் பிரார்த்திக்க வேணும்மே? * காணே * பிரார்த்தித்துத் செயல் வேண்டியபடியன்றோ எனக்குண்டான காராயணகவப்பாய்க் கமான உறவத தெரிப்பு இருப்பது. ஆன பின்பு காணே உம்முடைய ஸர்வாபேகிதவகையையும் கிளறவேற்றித் கொடுக்கின்றேன்' என்று எம்பே நமனருளிக் செய்ய, தன் பெருமை பாராதே என் சிறுமை பாராதே இப்படியிருக்க செயல்கே! இதொரு சிலகுணமிருக்கும்படியென்!' என்று அகலுண்டல சில குணத்திலே யிடு படைய பேசினது * ஓராயிராய பதிகம். (மடி)

ஓரா—செய்யவேண்டிய வாய்பாட்டி, தந்தகாலகிளையெச்சம். (மடி)

மைமயர்கண் மாமார்பில மன்னும் திருமால் *
கையாழிசங்குடனே காணவேணணி— * மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டேக் கண்டுகெத்த மாறன்போ *
ஒதவுய்யமே யினனுயிர். (மடி)

உன செயல்பின் என்னி	(செய்பெருமானின்)	அவன் சோ ஏய்த்த	அப்பெருமானது பாண்
என் செஞ்நாள் உருகும்	உனது மரிவதனை	உவரத்த	விதவ ருணத்தைய
கேட்கை பெருஞாண்	எனது உள்நாள் உருகா		பொருத்தமாக எஞ்ந
பென்	கின்றது;		துணர்த்த
மருவுகின்ற இ ருபு	(அதற்கு மேலே) ஆவன	மாறன் சொல்	ஆதற்குண்டிய ஸ்ரீஸூகித்
புடன்	உம அந்நரித்த உவரா		தியை
	கலந்தது என்ற கூறி		
	(செய் பெருமான பதார்த்த	என் தா	எனது கரியானது
	தல்களாயின தோவ		
	பட்டு) அந்நவந்திக	சொக்காது இருப்பத	அதுவந்தியார விருப்பத
	கின்ற துறந்த அவரை	எனது	எவ்விடத்தில்?
	தத்துடனே		

* * * திருவருவாய் மொழியாகிய * இன்னுமீதச் செவலில், ஹமாசபதார்த்தங்களுடைய கோஷபாட்டுக் கொணர் கிற்கக் செய்கே, * இரத்தும் விடக்கென்கிற திருவாய் மொழியிலே தலை நடுமாறாகக் கலந்த கவனி நினைவரு வந்து தரிக்க, அதனையருளிச் செய்த திருவாய்மொழி வாய் * உருகுமால்செஞ்சுப்பதிகம்.

திருவாய் மொழியில் "உருகுமால் கெஞ்சும்" என்று பரசரமிருந்தாலும், இங்கு, வெண்பா வாகையாலே வெணடிகருசகேசர "உருகுமான னானிவஞ்சும்" எனவே சுததபாட மாகும் (அக)

எங்காதலுக்கடி மாலேய்க்கித் வடிவஞ்சென்று *
அங்காது பற்றுகா வாங்ககண்டால்—* எங்குமுள்ள
புள்ளினதன் தத் துதாகப்போகலிலும் மாறன்னுள் *
உள்ளினர்க்குத் தீங்கெயறுக்கும்.

(அஎ)

எம காதலுக்கு அடி	எனது அன்புக்குக் கார	என்கும உள்ள புன்	எவ்விடத்தமுள்ள பத
	ணம்	நிலத்தத	வரை உட்டதந்த
மால் எய்தந்த வடிவு	அப்பெருமானிடத்		
அதரு எனது	தன்ன் கிண்குறு	தது ஆக போக விடும்	ததனுப்பின
	கொண்டதரியமென்று		
	அதுதியிடடு		
அருகு ஆதி உருக	அந்த வடிவத்திகே	மாறன் தான்	ஆதற்குண்டிய திருவடி
சு	ஆவமபயமாக		கொண்டது
ஆரு அவன் பால	அப்பெருமானை கோணி	உன்பரிணர்க்கு தீங்கை	தமைய அந்நவந்திதவா
	அவனுமறுமொரு	அதுவரும்	அருண்டிய தீங்கை
	திருப்பதியிலே		நீப போகவிடும்.

* * * நன்னுற கண்ட பவழியின செயல்நாடம் தாது விடுகிற படுகமாம் * எங்குள்ள கவன கதியாபென்பது ஆகாய ஹருகயத்தில் "தமசிறுநாடம் கிறகக் செவலமும்" இப்பாதி ருணர கில "..... வெள்ளக் கவ்வகவீணாந்நாடம் ஸதுதூகிய பர கவநயவாரசகைககா துது நாதுக்தும விஷயம்" என்று, வெண்கநதர்யகே பறருகாக இத்தி துவாய் மொழியில் துதுகிட்டாக அருளிச் செயலத்தகேயம முன்னுடிகள் அருளிச் செய்யப்பட்டன. (அஎ)

அறுக்குமிடரென்றவன்பா வாங்குவிட்டதாதர் *
மறித்துவரப் பற்றாமனத்தால் * அறப்பதரி
செய்யதிருவாய்ம செல்லகிண்கத்தான மாறன் *
ஹமயலினுற் செய்வறிபாமல்.

(அஅ)

இடம் அதுக்கும் எவ்று	பொது தயாராகியிட பொய்பெருமைய சென்று கொண்டு	செய்யவ அறிவு மால்	அறிவுகலக்கித்தினம் செய்யவ அறிவு மால்
அவன் பால் ஆவ்ரு விடம் தாது	அப்பெருமானைச் குறித்து அனுப்பப் பட்ட தாதர்	மாறன்	இன்ன தென்தி வாமல்
மறித்த வர பற்று மனத்தால்	கிண்டு மருவளவும் ஆறியிருக்கமாட்டாத திருவுள்ளத்தாலே	செய்யவ இரு கருவாயில்	ஆழ்வார் வினாக்களமாக திருவா
அது பதறி	மிகவும் வினாந்து	செய்யவ இன்னதான்	வாய் உருவிய மேலும்

*** திருத்திருவாய் மொழியாகிய * எங்களுளில் விடப்பட்ட தாதர் அதுதான்வருவது ஏமா
பொருளானதுக்கு எவ்வகையை யறிவித்தது கிண்டு வருவதற்கு முன்னே ஆழ்வார் மிகவும் பதறித்
திருவாயிலில் செல்ல நினைக்க படிவாய்க் கூறுவதாம் * அதுக்கும் வினாவின் பதிலும். மற்று
வில * செய்வதறியாமல் * என்கிற பதும் மறுக்கத் தக்கது; தனக்குத்தவால். செய்ய எனருளும்
செய்வதென்றே பொருள்பதும்; “வினாக்களமாகச் செய்வால்” என்ற உபதேச சத்தினமாலேப்
பிரயோகமும் காண்க. (அஅ)

மல்லடிமை செய்யும் நாள் மால்தன்னுக்கேட்க * அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால் — * செல்கின்ற
அந்நுமைபேசி அலமந்த மாறனருள் *
மாற்றாகப் போகுமென்றனமால். (அக)

மல் அடிமை செல்லும் கண்	பரிசுரணமான கைகரி யம் செய்யப் பெறு காமம் வாய்ப்பாதோ வென்று	தொல் நலத்தால்	இயற்கையான பத்தி நாள்
மால் தன்னே கேட்க	எம்பெருமானைச் சொல்லிக் கேட்க	செவகின்ற ஆற்றமை பேசி அலமந்த மாறன்	தமக்கு கிழங்கின்ற ஆற் நுமைப்ப தென்த கதி அலமந்த மலபாத ஆழ்வா ருளால்
அவன் சொல்லும் அளவும் பற்று	தப்பெருமான் அதுதி யிட்டுச் சொல்லுமள வும் குறியிருக்கமாட் டாத	அருள் மாற்ற ஆச என்றன் மால் போகும்	கருணையோ மருகதாக கலது அடிவரும தொல்லும்

*** திருத்திருவாய் மொழியாகிய * அதுக்கும் வினாவில் * அடிபெண்ணுதல் பெறு கான்
எனவ கொலோ * ஓர் கண்ணியேனே * காண வறியேன் * கண்ணுரக்களிக்கின்ற திகடுன்று
கொங்கனாடே * என்றிப்படி பணகால் பேசின ஆழ்வார் தித்ய கைக்கரியம் செய்யப்பெறும் கான்
என்றைக சென்று எம்பெருமானைக் கேட்க, அவன் அதுகியிட்டுச் சொல்லுமளவும் பொதுத்
திருக்கமாட்டாமையினால் தமக்கு கிழங்கின்ற ஆற்றமைப்பப் பேசுவ பதிலும் * மலலினை
கமழ் என்பதாம். (அக)

மாலுமதுராஞ்சை முற்றும் மன்னுமுடம்பின் முடிவில் *
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுக்கது — * மேலவனைச்
சீரன் கணபுரத்தே செருமெனும் சீமாறன் *
தானானே கீதமக்குத் தான. (கஉ)

மால்	எம்பெருமான்	சீரன் கணபுரத்தே செய்வன் என	கிதவும் பொருததானாகத் தலைக்கடந்த தருதி தேன்' எந்தருளி பொய்யு
உமது வானுளச் முறறம்	“ஆடா” உமதுவைய அப்பெருமன்கொல் காலந்தொழுக	தான் உகந்த மேல் அவன்	தாம் மனங்கிழந்து ‘அப் பசும புருஷனை
மன்னம் உடம்பின் முடிவில்	இந்த சீரத்தின் முடி விலே		

சென் ஐஸ்வர்யாதே சேரும் எனும்	திருக்கண்ணபுரத்திற் சென்று ஐசுவரியுள் கொண் டுந் தருளிச் செய்த சிம்மாழ்வாசர்	கத்தமக்கு தான் தாராஜே	கமக்கு கமதி திருவடிக்கண் பரவாதித்தருளமாட் டாரோ?
---------------------------------	---	--------------------------	--

சென்மதன்

“காளே கதிதோன்” என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி எப்பெருமான ‘ஆழ்வா! உமக்கு இந்த தேவநாவலான, மனிலை உம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டு பேரய அடிமை கொன்னன் கட வேரம்’ என்று காணிடநிக்குந்நாடி அந்தாலே திருவுள்ளம்மாந்து அப்பெருமானைத் திருக் கண்ணபுரத்திலே சென்று சேருங்கொண்ட பரோபநேசம் பண்ணின பதிகம் * மகிழ் கண்ணி பெண்பதாம். * மகனாமாநுல வைகுந்தை கொடுக்குமபிரான் * என்றதில் கோகு (கூய)

தாளடைத்தோர் தங்கட்தத் தானே வழிந்துணையாம் *
காளமேகத்தைக் கழியாக்கி — * கீளுதலாம்
ஏதமிலாவின்னாலிலேக வேண்டினும் மாறனேன் *
கேதமுள்ளதேர் வாம் கெடும்.

(கூக)

தான் அடைத்தோர் தங்கட்தத்	தன் திருவடிக்கண் பந்தினவர்களுக்கு	விண் உலகில் ஏக எண்ணும்	பரமபதத்தில் ஏழ்த்தருள வன்னன்
தானே வழித்துணை ஆம்	தானே மாரகபரதயா	மாறன் உன்	ஆழ்வார் என்று கொன்ன மாதிரித் திலே
காளமேகத்தை	இன்ற காளமேகப் பெருமாரை	கேதம் உனது என் வாம் கெடும்	தூக்கிமென்று பேசுபெற் றமவ பெண்ணை ஒழிந்துபோம்.
கதி ஆகி	வழிக்கு எடுக்கருதக் கொண்டு		
கீளுதல் ஆம்	கீடகியாமெ குத்த வினவாத		
ஏதம் இலா			

“மார்கட்பத்து கைதயம் மோதகந்தே மடுகிறம்” எனபது ஐசுவர தருதய ஸ்ரீநாடிக். கீழே * மகனாமாநுல வைகுந்தை கொடுத்தும் பிரான் * என்றபடியே ‘தேவநாவ லாகத்திலே பேறு’ என்று எம் பெருமான காணிடநிக் கொடுக்கையாலே நோக வெருப்பட டார் ஆழ்வார்; அவர்க்குத் திருமேகூர்ச் காளமேகப்பெருமான் வழித்துணையாக அமைகதர; இவ்விஷயம் * தான் தாமரைத் திருவாய மொழியிலே அருளிச் செயல்பட்டது. (கூக)

கேடுமிடர் வைகுந்தத்தைக் கிட்டினுப்போல *
தடமுடையனத்தூர்த்தன்னில்— * படவரலில்
கண்ணில் மாற்காட்செய்யக் காதலித்தான் மாறன் * உன்
விண்டினிலுள்ளோர் வியப்பவே.

(கூஉ)

மாறன்	சும்மாழ்வார்	தடம் உடை அளந்த புரம் தண்ணில்	தடவரலில் உடைய நிருவணத்தபுரத்திலே
உன் விண் தளில் உன்னோர் வியப்ப	உயரகத பரமபதத்தி துணை நத்தியுணைநீரி கா ஆச்சரிப்பதும் படி	படம் அரவில் உன் தவின மாற்கு	படமுடைய கேஷன் மீது பள்ளி கொண்ட ருளும் திருமேகுகு
கெடும் இடர் வைகுந் தத்தை கிட்டினுப் போல	தக்கமற்றதான் தீவை குண்டத்தை உடைத்து அடிமை செய்யப்பெற்றான் பொரு	ஆக செய்வ காதலித்தான்	அடிமை செய்வ விருமயினா.

*** பாம்புதலில் போனது அங்குச் செய்யக்கூடிய ஸங்கரியங்களைத் திருவனந்த புரத் திலே சேஷசாரியான முதிபதமகாடப் பெருமான் திருவடிகளிலே தாமும் தமநுமாகச் சென்று செய்ய விருந்தினபடிவைத் * கெடுமிடாய வெல்லா மென்கிற திருவாய் மொழி, திருவனந்த செய்யுளென்க. (கூஉ)

வேய்மருதோளிர்திரைகோன் மேவுகின்றதேரத்தை *
தானமருவாத்தன்மையினால் * தனனையின்னம்—பூயிலிலே
வைத்துமேனச் சர்ப்பித்து மால்தெளிலிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாற னெங்கஞ்சாரவு. (கூஉ)

வேய் மருதோள் இத்தனை கோன்	மூங்கில போன்ற தோள்களைப்பூண்ட வள்ளுபொருள் மெய்பெரு மான	தனனை இளனம் பூயி யிலே வைக்கும் வன சங்கிதது	தமனை இளனம்மூ ங்கில ஸமஸாரத்தி னேவே இடவெனது அநி சங்கிதது
மேவுகின்ற தேரத்தை	மருதகுளியிருக்கு மிடத்தை	மால் தெளிலிக்க தெளிந்த	மெய்பெரு மான் தேற்றத் தேறின
தான மருவா தன்மையி னால்	தாம புசப்பெருமையி னாலு	தக்க புகழ் மாறன் எங்கஞ் சாரவு	தருதியான புசமைய புண்டிய துயலரை எங்குந் புசல்.

*** தாம் மகோத்தித்தபடியே அப்போதே அந்தேரத்திலே போய் அடிமைசெய்யப் பெறுமையாலே ஸங்கி * பழையபடியே உமக்கு ஸமஸாரத்தி னிருப்பே சேஷித்துவிடுகிறதோ' என்று, பச்சுநுதி ஸமஸாரத்தின கொடுமையாலும் சுச்சாஸ்வாதக்திவித்ததைப் பற்றவும் தாக்கு ண்டான அதிகாங்கையை * வேய்மருதோளிரைப் பகிநத்திலிருநிச் செய்தாரென்க. மேலே சொன்ன அதிகங்கை முகடுபத மாலே அருளிச் செய்யப்படடிநுக்கிதது. அதாவது—தரு படுக்கையிலேகூட விருக்கச் செய்தே பகமேயுக்கப் போகிற விடியற்காலம் வந்து, அகாலரத்தங் கேற்ற குளில் மாரிள் முதலானவற்றிலுடைய பாடலாடல் முதலான அனாடலானவையையும் காண் ஸங்காலே அகந்தையே கொண்டு * கண்ணிரோன பசமேயுக்கப் போனான்' என்று அதிகங்கை பண்ணி நோயுபடுகிற இடைப் பெண்கள் பேச்சாலே அருளிச்செய்ததான * வேய்மருதோளி ரைப் பகிதத்திற்கு ஆழவாந்தமக்குண்டான அதிகங்கையே உள்ளுறை பொருளாம்.

இதில் பததாவது பாடலில் * கொங்கினிவசபெங்களாயர் இசைவே * என்றதின் கவடறித்த பூருவர்கன் கிர்வழறித்தபடிவைத் தழுவி * மால் தெளிலிக்கத் தெளிந்த * என்றருளிச் செய்யப் பட்டது. (கூஉ)

சார்வகவேயடியில் தானுணர்த்த பத்திதான் *
சீரார் பலத்துடனே கோத்தனை—* கோராமல்
கண்ணோர்த்தமாறன் கழலினையே னாடோறும் *
கண்ணுக்குமென்னுடையகண். (கூஉ)

அடியில்	மூம்பத்தில் * கீடுகின் முறத்தியை	சீர் ஆர் பலத்துடனே கோத்தனை என்கு	தெரத்த பகடுதூடே கோத்த படியை பறித்து
சாரவு குகலே	எங்குமாத்கும உபாத்தேய மாகலே	கோராமல் கரைத்த	முன்னம் குணாயுளம் அருளிச் செய்த ஆழவருடைய
தான் உணர்த்த பத்தி தான்	தாமருளிச் செய்த பத்தி யானது	மாதன்	

செழில் இயைபே
சான்றோரும்

உபய பாத்தகியே
சப்போதம்

என்னுடைய எண்
கண்டு உகக்கும்

என்ற எண்ணின்
மேலித் துக்களிக்கும்.

* * * திருவாய்மொழி யென்பது ஒரு கிறத்த சாஸ்திரம். உபகாமித்த அர்த்தத்தை உப
ஸம்நீதாரம் பண்ணுவதென்பது சாஸ்திரத்தையாகையாலே முதலில் உபகாமித்த பத்தியோகத்
தை * சார்வே நவகெதிக் கொச்சிற திருவாய்மொழியிலே உபஸம்நீதத்தருளினுரென்றெறு.
“பெண்குறையைச் சார்வாக கியறித்து” என்ற ஆசார்யத்தருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் காண்க. (கௌ)

கண்ணனடியிணையில் காதலுறவார்தேயிலே *

திண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே—* மண்ணவர்க்குத்

தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினுண்மறான் *

சூனபுகழ்சேர் தன்னகுள்.

(கௌ)

கண்ணன் } எம்பெருமானது
அடி இணையில் } பதவிணையில்
காதல் உறுவார் செய்கில் } பத்தியுடையவர்களின்
திண்ணம் உற } செய்கையை
மறான் } திடமாக
சூனபுகழ் சேர் தன் } ஆழ்வார்
அருள் } தெய்வ சீர்தீர்ப்போடே
சேர்ந்த தமது
கருவையினுலே

சுருங்க செப்பி } சுருங்கமாக அருளிச்
மண்ணவர்க்கு } செய்த
தாம் உபதேசிக்கை } இவ்வுகந்தவர்களுக்கு
தலைக்கட்டினுண் } தாம் உபதேசிக்கை
கொண்டார். } தொழிலை முடித்துத்
கொண்டார்.

* * * எம்பெருமான் தம்மைப் பசம் பதத்திலே கொண்டு போகப் பதறுகிறபடியைக்
கண்டு, சரம தஸையிலே புறநத்துக் கிடக்கும் மறாகிதிகளைப் புத்திரன் முதலானார்க்குக்
காட்டிமாபோலே ஆழ்வாரும் ஒருவருநிழுவாதபடி எண்ணார்க்கும் துதிநக்களைச் சுருக்கமாக உப
தேசிக்கவேண்டி. * கண்ணன் கழலினைப் பதிகத்திலே * தாள்வாய்மலரிட்டு நாள்வாய் காமசே *
* பசமாணன் நாமம் * கலைநன்மலரிட்டு நினைமின் கெடியானே * என்றிப்படி மகேசுவரக் கையன்
னாகிற காணத்தயத்தானும் ஆரும் வருத்தியை உபதேசித்துத் தலைக்கட்டினுராயிற்று.

“செயலில் சுருக்கச் செப்பி” என்றது “செய்யவேண்டிய காரியத்தை எங்கேயுமாய்
அருளிச்செய்து” என்றபடி. (கௌ)

அருளாலடியிலேடுத்த மாலன்பால் *

இருளார்தே தம்முடம்பையிச்சித்து—* இருலிகம்பில்

இத்துடன் கொண்டேக இசைவுபார்த்தேயிருந்த *

கத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல்.

(கௌ)

அருளால் } கருவையினுலே
அடியில் எடுத்த மால் } (ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும்)
அன்பால் } அடியிலே பெடுத்தரு
இருள் ஆர்த்த தம் } என்ன எம்பெருமான்
உபம்பை இச்சித்த } பசேம விசேஷத்தாலே
இருலிகம்பில் } தோயமான தமது
பட்டு } திருமேனியை ஆசைப்
பசமாணத்தில் } பட்டு

இத்துடன் கொண்டு கா } (தம்மை) இந்த சீர்த்
தோடே கொண்டு
போக
இசைவு பார்த்தே } (தமது) அனுமதியை
இருந்த } எதிர்பார்த்திருந்த
கத்தி } அவனது கத்தியை
மாறன் செஞ்சொல் } ஆழ்வானுடைய ஸ்ரீஸூக்தி
சொல்லும் } தியானது
தெரிவிக்கும்.

*** திருவாய்மொழி தொடங்கும் போதே * மயர்வற மதிவலமுனிவன் * என்னும்படி பாக அடியிலே தம்மை விஷயி கறித்தருளின ஸர்வேசுவரன் தம்மைப் பரமபதத்தேறத்தொண்டு போகத் திருவுள்ளம்பற்றி, இந்த சரமதிருமேனியோடே கொண்டுபோகப் பாரித்து அதற்குத் தம்முடைய இசைவை யெதிர்பார்த்திருந்தமையை ஆழ்வார் * அருள்பெறுவாரடியார் பதிகத்திலே அருளிச் செய்தா னென்க. இப்பதிகத்திலே * இகழ்வின்றி யென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும் பிரியானே * என்ற பாகரத்தில் கோக்காகவும், மேல்பதிகத்தில் * மங்கலொட்டுன் மாமாவை * என்றதை நோக்கியும் அருளிச் செய்தபடி.

இதில் மூன்றாமடியில் “இவர்கையு பார்த்திருந்த” என்று சிலர் ஓதும் பாடம் மறுக்கவும் படற்கவும் தக்கது. அதில் ‘இவர்’ என்பது அக்ஷரிக் கடிவாகனம். இரண்டாமடியில் ‘தம்முடம்பை யிச்சித்து’ என்றதுபோல இக்கும் ‘தம்மிகையு’ என்னப் பொருத்தமேயல்லது இவர்கையு என்னப் பொருந்தாது. இவ்விஷயம் ஆழ்ந்த க்ஷுத்தபத்தியுடையார்க்கே அவகாவிக்கும்.

(கங)

செஞ்சொற்பரன்றனது கீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைவிலேத்துக்கொண்ட *
திண்டிறல்மாதன் னந்திரு.

(கௌ)

செஞ்சொல் பான்	செஞ் சொற்பரனாலே	வை விடுவித்துக் கொண்ட	(அனைத்து மாயவிலை இவர் தாம்அசம்பாபத படி) தம்மை விடுவித்தக் கொண்ட
செ் தனது ஆறும் மேனி தனில்	மீட்பாதிக்கப்படுகின்ற பரமபருஷத் தம்முடைய நெத்த திருமேனியிலே	திண் திறல் மாதன்	திடமான சத்தியை புண்டயாரான ஆழ்வார் கமர்துச் செல்வம்.
வஞ்சித்த செய்கின்ற வாஞ்சை தனின் விஞ்சுதலை கண்ட	கஞ்சுகையாகச் செய்கிற விருப்ப மிகுதியைக் கண்டு	கம் திரு	
அவனை காண் கட்டி	அவன் திருவடினைக் கட்டிக் கொண்ட		

*** தம்மோடே வந்து கலந்து தமக்கு கிதேயனுய்த் தம் திருமேனியிலே மிகுந்த அபிவிேசமுடையனுய்த் திருமேனியோடே தம்மைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போகவேணுமென்று எம்பெருமான் காட்டுகிற குதுதுறலத்தைக் கண்ட ஆழ்வார் ‘ஐயோ! இவ்வழக்குடம்பின் தோஷ மிகுதியை வறியாமல் சாகார்த்தனுயிருக்கிற விஷயங்கு இதின் தோஷத்தை யுணர்த்தி நேமையில் இம்மைத் தனிர்வன்’ என்று கினைந்து இதின் தோஷங்களை அவனுக்கறிவிக்க, அபிமதவிஷயத்தில் அழுக்கு உதப்பாணாப்போல அது தானே அவனுக்கு பேய்விழுதகக்கு உடலாக ‘பிரானே! இந்த கிணுசையை நீ கழித்துக்கொள்ளவே வேண்டும்’ என்று அவனைக் கலக்கட்டி அந்த வாஞ்சையை விடுவீர்துக் கொண்டாராழ்வார் * செஞ்சொற்கவிகாளைன்கிற திருவாய்மொழியிலே.

ஸர்வசுத்தான அவனுடைய பிடிவாதத்தையும் ஆழ்வார் ஸ்வசத்தியாலே மாற்றினானாதலால் ‘திண் திறல் மாதன்’ என்று மாமுணிகளிடம் கிறுது பெற்றாரென்க.

* மங்கலொட்டுன் மாமாவை * என்கிற பாகரம் இத்திருவாய் மொழிக்கு உயிரானது. “வேர் குடுமாவர்கள் மண்பந்துக் கழற்றுகாப்போலே க்ஷுதியை விக்கறத்தோடே ஆகிக்

சும்" என்றித ஸ்ரீவசுபூஷண ஸ்ரீஸூக்தியும் "வேர் குடுவார் மண்பற்றுப்போலே" என்றித ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் இங்கே அநுஸந்தேயம். (கௌ)

நிருமால் தன்பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர்கண்டு*
அருமாயத்தன் நகல்லிப்பாளேன்—* பெருமால்
இன்றென்பால்செய்வா னென்னென்ன இடமுற்று நின்றான்*
தன்னுபுழ்மாறணத்தான் சூழ்த்து. (கௌ)

நிருமால் தன் பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர் கண்டு	வர்கேசுவரன் தம்மிடத்த அகிசமான ஆதாம செய் பும்படிவயக் கண்டு	நீ பெருமால் செய்வான் என்	நீ திக்க விவாழ்வாத தைச் செய்வா னென்?
அன்று அரு மாயத்த அகல்லிப்பான் என்	“(எம்பெருமானே!) இதற்கு முன்பென் லாம் (என்னை) பா கருநியிலே விட்டு வைத்து அகற்றி விடுவானென்?	என்ன தான் தன்னு புதழ் மாறண குழ்த்து	என்று (ஆழ்வார்) கேட்ட, (அப்போது) எம்பெரு மான் தான் திக்க புனைபுடைய தான் அவ்வாழ்வானை விரைந்து கொண்டு (அவர்) கேட்ட கேள் விற்கு விடை சொல்ல மாட்டாமல்) தமையி நின்றான்.
இந்த என் பால்	இப்பொழுது என்னிடத்தில்	இடர் உற்று நின்றான்.	

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கனிலே அளவுகடந்த அபிவிருத்ததைக் காட்டத் தொடங்கினான்; அது கண்ட ஆழ்வார் 'பிரானே! இன்றளவும் என்னைப் படுகுழியிலே தன்வி வைத்து இன்று துக்கனே ஆதரிப்பதற்கு என்ன நேறது?' என்று மடிபிடித்துக்கேட்ட, அதற்கு ஒரு மறுமாற்றமும் சொல்லப் போகாமையாலே எம்பெருமான் தரிமாரி நின்றான்; என் பது* நிருமானிருந் கோலமலை யென்றே நென்றித நிருவாய் மொழியிலுள்ள செவ்வப்பட்டு தாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் முடியில் "இன்று அநேகமாக ஆதரிக்கிற நீ அசாத்ய வதாரிதத்து சொல்லென்று மடியைப் பிடிக்க" என்று தொடங்கி விசிவாக அருளிச்செய்துள்ள விஷயங்கள் இங்கே அநுஸந்தேயம். (கௌ)

சூழ்த்துகின்ற மால்விசம்பில் தொல்கைவழிகாட்ட*
சூழ்த்ததனை முற்றமறுபலித்து—* வரழ்த்தல்
கடியருடனே யிருந்தவாற்றை யுரைசெய்தான்*
முடிமகிழ்சேர் ஞானமுனி. (கௌ)

முடி மகிழ் சேர் ஞானம் முனி	நிரு முடியிலே வருள மாலையணிந்த ஞான முனிவராகிய ஆழ் வார்	அதனை முற்றம் சூழ்த்த அனுபவித்து	அங்குள்ள அதுபவம் கிரிபெய்வார் ஆழ்த்த அதுபவித்து
சூழ்த்த நின்ற மால் விசம்பில்	தம்மைச் சூழ்த்த நின்ற எம்பெருமான் பரம்பதத்தில்	அங்கு வரழ்த்த	அங்கிடத்தே வானம் பண்ணி
தொல்லை வழி காட்ட	அநாது மால்கமனை அச்சிராதி மால்கத்த தைக் காட்டிக் கொடுக்க	அடியருடனே இருத்த ஆற்றை உரை செய்தான்	நிதியுறந்தாகளுடனே கடியிருத்தபடியைய அருளில் செய்தார்.

எம்பெருமான் ஆழ்வானைத் திருகாட்டிலே கொண்டு போய் வைத்து இவரும் தானாக அறப்பலிப்பதாய் மகோகதித்து இவர்க்கு அச்சிசாதி மார்க்கத்தையும் அங்குள்ளார் பண்டமும் ஸத்தார விசேஷங்களையும் பரமபதப்பாப்தியையும் அங்கு கஷ்டபெறும் விசேஷங்களையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளையும் விசதமாக இவர் கண்டறப்பிக்கலாம்படி பரங்குநாக தகைபைப் பிறப்பித்துக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அவற்றை அழித்தாகத் திருப்புவியாழ்வாரடியிலிருந்து கொண்டு கண்டறப்பித்து * அந்தமின் பெரின்பத்தடியரோடருந்து தாம் பெற்ற அப்பேற்றை * சூழ்விசம்பு பழிகத்தியருளிச் செய்து சொந்ததாயிற்று. (கக)

முனிமாறன் முன்புறஞ்செய் முற்றின்பம் நீயி *
தனியாகிநின்று தளர்ந்து * கனியாம்

பரமபத்தியால் வைந்து பங்கயத்தாள் கோனை *

ஒருமையுற்றுச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து.

(கஃ)

முனி மாறன் முன்பு உரை செய்	சுடனொன் மாமுனிவர் செய் அருளிச் செய்த	பங்கயத்தாள் கோனை	திருவாய்
முற்றின்பம் நீயி	இன்பம் முழுதும் நீயினவராகி	ஒருமை உற்று உயர்ந்து சேர்ந்தாள்	திருவுள்ளத்தாலே ஒரு வாய்ப்பட்டு அத்தாலே சித்தியவழிகளின் உயர்வை உடையவாகி எம்பெருமாடுகுடே சேர்ந்தாயிற்று.
தனி ஆடி நின்று தளர்ந்து	தனிமைவாய் நின்று வருத்தி		
எனி ஆம் பரமபத்தியால் வைத்து	அதிகமாக விளைத்த பரம பத்தியினால் பரிபங்கயம்		

சூழ்விசம்பணி முகிலென்கிற செழத்திருவாய் மொழியிலே பரம பதத்திலேபுக்கும் பரிபூர்ணாகத் தகையாய் நித்யவாசிகளின் திராவிடே பிருத்திறாடியாகத் தம்மை யதவந்தித்த விது துறாநாறுவந்தானமாத்திரமாய் உள்ளபடியே யன்றிக்கே யொழிகையாலே, மேருமலைச் சிவிலே இன்பம் தலைச்சிறப்ப விருந்தவாள் பேராழமான பாதாளத்திலே தலைமீழாகத் தன்னுண்டு விழுந்து கோவுபடுமா போலே இப்பிறவிப் பெருங்குழியிலேயே தனியே தாயிருக்கிறபடியைக் கண்டு ஆற்றாமை தலைவெடுத்துப் பெருமிடது செய்து கூப்பிட்டுப் பெரிய சூத்திரியோடே திரு வடிவானிலே சரணம்புக, பெரிய திருவடி திருத்தோளினே பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட இவா பேசுபித்தபடியே எம்பெருமான் வந்து நோற்றி, காந்தட்டான் பங்குதலைப் பத்தத்தையு மறுத் தாத் திருகாட்டிலே கொண்டுபோய் நித்யவாசிகளோடே ஒரு கோவையாக்கி நித்ய கைக்கரியம் கொண்டருள, இன்னும் தாம் * அகலவந்து விடுபெற்ற படியை * முனியே காண்முகனே வென்கிற திருவாய் மொழியில் அருளிச் செய்த தலைவாட்டினுசாழ்வார் — என்றதா யிற்று. (கஃ)

நீயர் திருவடிகளே சரணம்.

